

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ อาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

อ.พ. 4/2564 สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง

อ.พ. 4/2564
สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง

เอกสารเพิ่มเติม

สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. 0 2242 5900 ต่อ 5730, 5740, 5750

ร่างพระราชบัญญัติ

อาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ พระราชกำหนด ญัตติ หรือหนังสือสัญญา ระหว่างประเทศ ที่เข้าสู่การประชุมของสภาผู้แทนราษฎร และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความทางวิชาการ และ/หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น ให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา กรรมการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา ใช้ในการประกอบการพิจารณา ตลอดจนเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้สนใจทั่วไป

สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้รับผิดชอบ

นายมานิช อินทนิม

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

นางมาลินี คงรื่น

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการวิชาการ 3

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายสุเมธ จีระชัยศิริ

นิติกรปฏิบัติการ

นางมัลลิกา สมบัติศิริ

เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

นางสาวเมษณีญา สวนทรัพย์

เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

นางสาวอัชฌา ไตรมาลัย

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาวภา วาสนา

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาวพรพรรณ เสวกวิหารี

เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

พฤศจิกายน 2564

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

โดยที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 เป็นกฎหมายที่ได้มีการประกาศใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาอันนาน และพบว่าบทนิยามของกฎหมายก่อให้เกิดความไม่ชัดเจนในทางปฏิบัติหลายประการ บทบัญญัติของกฎหมายไม่สอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ที่ได้มีการแก้ไขปรับปรุงใหม่ ทั้งไม่เหมาะสมกับการบังคับใช้ในปัจจุบัน เช่น เรื่องหลักเกณฑ์การขอรับใบอนุญาตผลิตอาหารเพื่อจำหน่าย รวมถึงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมไม่มีความเหมาะสม เป็นต้น ด้วยเหตุนี้การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับนี้จะปรับปรุงกระบวนการอนุญาตเกี่ยวกับอาหาร เช่น การผลิตอาหาร เพื่อให้มีความรวดเร็วมากขึ้นเพราะการอนุญาตล่าช้ามีผลกระทบต่อผู้ประกอบการและผู้บริโภคบางกลุ่ม โดยเฉพาะอาหารทางการแพทย์ซึ่งจำเป็นสำหรับผู้ป่วยบางกลุ่ม หากการพิจารณามีความล่าช้าอาจกระทบต่อผู้ป่วยได้ นอกจากนี้ข้อจำกัดในการควบคุมความปลอดภัยอาหารและการโฆษณาอาหาร ทำให้การพิจารณาอาหารที่มีระดับความเสี่ยงต่างกันถูกพิจารณาในแนวทางเดียวกัน จึงเป็นที่มาของการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการควบคุมอาหาร โดยกำหนดควบคุมอาหารตามระดับความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือผลกระทบต่อผู้บริโภค อาหารที่จัดอยู่ในกลุ่มความเสี่ยงสูง เช่น อาหารทางการแพทย์ อาหารเด็กอ่อน สีส้มอาหารและวัตถุกันเสีย อาหารเหล่านี้จำเป็นที่จะต้องมีการควบคุมอย่างละเอียด ในประเด็นการโฆษณาอาหาร รวมถึงกำหนดควบคุมอาหารเสื่อมคุณภาพ อาหารปลอมและอาหารผิดมาตรฐาน สำหรับอัตราค่าปรับเดิมพบว่าต่ำเกินไปเมื่อเทียบกับอัตราเงินเพื่อในปัจจุบัน ทำให้ผู้ละเมิดกฎหมายไม่เกรงกลัวการลงโทษ และข้อบังคับเดิมทำให้การอาศัยใช้เวลานาน ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้บริโภคได้ สำหรับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจะมีการจัดเก็บแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากผู้ประกอบการในการยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บจากการขึ้นบัญชีผู้เชี่ยวชาญในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร โดยค่าธรรมเนียมที่ขึ้นบัญชีผู้เชี่ยวชาญจะเป็นค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้แก่ผู้เชี่ยวชาญที่หน่วยงานจ้างเฉพาะในแต่ละเรื่อง โดยอัตราจ้างมีความผันผวนตามความเชี่ยวชาญและความต้องการของตลาดในขณะนั้น เช่น ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางจะมีอัตราค่าจ้างที่สูงกว่าผู้เชี่ยวชาญทั่วไป ซึ่งอัตราจ้างจะสูงกว่าระเบียบของกระทรวงการคลัง นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายที่จัดเก็บได้นำไปใช้ในการจ้างเหมาบริการนักวิชาการเพื่อช่วยเหลือข้าราชการที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่เพียงพอ เพราะภารกิจในการพิจารณาอนุญาต การตรวจจับ รวมถึงการพัฒนาให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ มีมากกว่าอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่

จะเห็นได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีการการนำหลักปฏิบัติในปัจจุบัน มาบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรให้มีความชัดเจน ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีการกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ โดยละเอียด และจะเป็นผลดีต่อผู้ประกอบการและผู้บริโภค ยกตัวอย่างเช่น กรณีนมโรงเรียนที่มีการเน่าเสีย หากตรวจสอบแล้วพบว่าเกิดจากกระบวนการขนส่งที่ไม่เหมาะสมกับประเภทของอาหาร ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 หน่วยงานสามารถตรวจสอบได้เพียงกระบวนการภายในโรงงานเท่านั้น ซึ่งไม่ครอบคลุมในการขนส่งและทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ ดังนั้น การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ในครั้งนี้จะช่วยให้กระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาหารมีการตรวจสอบ ควบคุมดูแลให้ได้คุณภาพ และปลอดภัยต่อผู้บริโภคตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ก
ส่วนที่ 1 - หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1-1
- สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1-4
- ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 กับ ร่างพระราชบัญญัติ อาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1-7
ส่วนที่ 2 บทวิเคราะห์	2-1
ส่วนที่ 3 ข้อมูลประกอบการพิจารณา	3-1
1) ความสำคัญด้านความปลอดภัยทางอาหาร	3-1
2) พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	3-2
3) ระบบคุณภาพอาหาร (Quality System)	3-5
4) การใช้ผลการตรวจหรือรับรองสถานที่ผลิตอาหารจากหน่วยตรวจสอบและรับรอง ที่ขึ้นบัญชีกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นหลักฐานประกอบการยื่น ขออนุญาต	3-7
5) มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการโฆษณาผลิตภัณฑ์อาหารตาม พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	3-8
6) ปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาหารตาม พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	3-10
7) การจัดการปัญหาการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ไม่เหมาะสมในต่างประเทศ	3-12
8) การควบคุมผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่ปลอดภัยในต่างประเทศ	3-12

ส่วนที่ 1

หลักการและเหตุผล
ของร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ดังต่อไปนี้

(1) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อาหารควบคุมเฉพาะ” “ตำรับอาหาร” และ “โรงงาน” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “วัตถุดิบผสมอาหาร” “เอกสารกำกับอาหาร” “ข้อความ” “โฆษณา” “สถานที่” “กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” และ “เลขาธิการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4)

(2) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจประกาศกำหนดกลุ่มอาหารโดยแบ่งเป็นอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง กำหนดอาหารที่ต้องประเมินความปลอดภัย และกำหนดหลักเกณฑ์การใช้วัตถุดิบผสมอาหาร การจำหน่ายอาหาร การขนส่งการเก็บรักษา และการโฆษณา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6)

(3) แก้ไขเพิ่มเติมชื่อตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้อำนวยการกองกองอาหาร ในองค์ประกอบคณะกรรมการให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอาหารให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและผู้อนุญาต กำหนดการดำเนินงานของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ในระหว่างการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ แก้ไขเพิ่มเติมเหตุในการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 วรรคสอง มาตรา 8 มาตรา 9 และมาตรา 10 และเพิ่มมาตรา 12 วรรคสอง)

(4) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การขอรับใบอนุญาตผลิตอาหารเพื่อจำหน่าย กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบอนุญาต และกำหนดหลักเกณฑ์ในการขอผ่อนผันการต่ออายุใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 14 และมาตรา 16 (2) และเพิ่มมาตรา 16/1และมาตรา 18 วรรคสาม)

(5) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอาหารและกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารและหลักเกณฑ์ในการติดตาม ตรวจสอบ หรือเฝ้าระวังอาหาร รวมทั้งกำหนดอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้มีอำนาจในการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดและค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บ อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดและค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บ และหลักเกณฑ์ในการรับเงินและจ่ายเงินดังกล่าว (เพิ่มหมวด 2/1 กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร มาตรา 19/1 ถึงมาตรา 19/5)

(6) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อการส่งออกต้องจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และต้องจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบรวมทั้งกำหนดห้ามจำหน่ายอาหารเพื่อการส่งออกในราชอาณาจักร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24)

(7) กำหนดการควบคุมอาหารเสื่อมคุณภาพ แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะของอาหารปลอมและอาหารผิดมาตรฐาน และแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของผู้อนุญาตเกี่ยวกับการออกคำสั่งเพื่อการควบคุมอาหาร และประกาศผลตรวจสอบให้ประชาชนทราบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25 (4) มาตรา 27 (4) และ (5) มาตรา 28 มาตรา 29 และมาตรา 30 และเพิ่มมาตรา 30/1)

(8) กำหนดมาตรการเพื่อควบคุมอาหารในแต่ละกลุ่ม โดยกำหนดให้อาหารควบคุมเฉพาะต้องขึ้นทะเบียน อาหารควบคุมต้องแจ้งรายการ และอาหารจัดแจ้งต้องจัดแจ้ง และกำหนดการขอรับใบแทนใบสำคัญของอาหารดังกล่าว รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการและการแก้ไขเปลี่ยนแปลง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 22 และแก้ไขเพิ่มเติมหมวด 5 อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง มาตรา 31 ถึงมาตรา 42 และเพิ่มมาตรา 42/1 ถึงมาตรา 42/10)

(9) กำหนดมาตรการในการควบคุมการโฆษณาอาหาร กำหนดหลักเกณฑ์การโฆษณา และกำหนดให้การโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารต้องได้รับใบอนุญาต (เพิ่มหมวด 5/1 การโฆษณา มาตรา 42/11 ถึงมาตรา 42/18)

(10) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการยึดหรืออายัด และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการกับสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 43 (4) และ (5) และมาตรา 44 และเพิ่มมาตรา 43 (6) และมาตรา 44/1)

(11) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด 7 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต มาตรา 46 และเพิ่มมาตรา 46/1 ถึงมาตรา 46/3)

(12) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์ (เพิ่มหมวด 7/1 การอุทธรณ์มาตรา 46/4 ถึงมาตรา 46/6)

(13) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายและแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด 8 บทกำหนดโทษมาตรา 47 ถึงมาตรา 75 และเพิ่มมาตรา 75/1 ถึงมาตรา 75/21)

(14) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 มีบทบัญญัติบางประการที่เป็นข้อจำกัดในการควบคุมความปลอดภัยอาหารและการโฆษณาอาหาร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการควบคุมอาหารโดยกำหนดควบคุมอาหารตามระดับความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือผลกระทบต่อผู้บริโภคแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอาหารและกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการโฆษณาอาหาร กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ทำหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารเพื่อให้กลไกในการพิจารณาอนุญาตมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจ ตลอดจนแก้ไขบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 โดยสรุปดังต่อไปนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม (ร่างมาตรา 3 ถึงร่างมาตรา 7)

ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อาหารควบคุมเฉพาะ” “ตำรับอาหาร” และ “โรงงาน” เนื่องจากไม่มีการใช้บทนิยามดังกล่าว และเพิ่มบทนิยามคำว่า “วัตถุสัมผัสอาหาร” “เอกสารกำกับอาหาร” “ข้อความ” “โฆษณา” “สถานที่” “กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” และ “เลขาธิการ” เพื่อกำหนดความหมายของถ้อยคำที่ใช้ในร่างพระราชบัญญัติฯ ให้ชัดเจน และเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติฉบับอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

2. กำหนดกลุ่มอาหารและแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการดำเนินการเกี่ยวกับอาหาร (ร่างมาตรา 8)

กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดกลุ่มอาหารตามระดับความเสี่ยง และกำหนดมาตรการเพื่อควบคุมอาหารดังกล่าว โดยกำหนดอาหารเป็นสามกลุ่ม ได้แก่ อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติและสอดคล้องกับมาตรการในการควบคุมอาหารในระดับสากล แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดอาหารที่ต้องประเมินความปลอดภัย วัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมอาหาร การใช้วัตถุเจือปนอาหาร การใช้ภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหาร ฉลากหรือเอกสารกำกับอาหาร เครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตและการเก็บรักษาอาหาร และการเก็บตัวอย่างอาหารและการยึดหรืออายัด รวมทั้งเพิ่มมาตรการเกี่ยวกับการจัดให้มีเลขสารบบอาหาร กำหนดหลักเกณฑ์การจำหน่ายอาหาร การขนส่ง การเก็บรักษา การโฆษณา และการตรวจวิเคราะห์ทางวิชาการ เพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค

3. กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอาหาร (ร่างมาตรา 9 ร่างมาตรา 10 และร่างมาตรา 11)

กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอาหารเกี่ยวกับการควบคุมและกำกับดูแลอาหาร แก้ไขเพิ่มเติมให้มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และแก้ไขเพิ่มเติมชื่อตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการและยาและผู้อำนวยการกอง กองอาหารให้ถูกต้อง รวมทั้งแก้ไขรูปแบบของบทบัญญัติเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่ง คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติฉบับอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

4. กำหนดมาตรการในการควบคุมสถานที่ผลิตอาหารเพื่อจำหน่าย (ร่างมาตรา 12 ร่างมาตรา 13 ร่างมาตรา 14 ร่างมาตรา 15 และร่างมาตรา 18)

กำหนดให้การผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายต้องได้รับอนุญาตสถานที่ผลิต ยกเว้นในกรณีที่เป็นสถานที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขหรือสถานที่ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบอนุญาตสถานที่ผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายและใบอนุญาตนำเข้า อาหารเพื่อจำหน่าย เพื่อให้สามารถดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้ รวมทั้งเพิ่มบทบัญญัติที่กำหนดให้ขอต่ออายุ ใบอนุญาตได้ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือนเพื่อเป็นการลดภาระแก่ผู้ประกอบการ

5. กำหนดกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร (ร่างมาตรา 17)

กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาหาร มีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และ กำหนดให้มีการขึ้นบัญชีผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและ ต่างประเทศเพื่อทำหน้าที่ในการประเมินเอกสารทางวิชาการการตรวจวิเคราะห์ การตรวจสอบสถานประกอบการ หรือการตรวจสอบ เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาต ทั้งนี้ เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคและการพิจารณา อนุญาตมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำ ของคณะกรรมการอาหารมีอำนาจประกาศกำหนดอัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กร ผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชน และอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอ ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินที่ได้จากการจัดเก็บดังกล่าว โดยกำหนดให้เงินค่าขึ้นบัญชีและค่าใช้จ่ายที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้นำเงินดังกล่าวไปใช้ตามวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการดำเนินงานที่เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาอนุญาต อาหาร

6. กำหนดเงื่อนไขกรณีการผลิตอาหารเพื่อส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร (ร่างมาตรา 19)

แก้ไขเงื่อนไขกรณีการผลิตอาหารเพื่อส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรจากเดิมที่กำหนดให้ ต้องจัดทำรายงาน แก้ไขเป็นการจัดทำข้อมูลการส่งออกเก็บรักษาไว้เพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อร้องขอ เพื่อลดภาระผู้ประกอบการ และกำหนดห้ามมิให้ขายอาหารดังกล่าวในราชอาณาจักรเนื่องจากเป็นการผลิต อาหารตามคุณภาพมาตรฐานของต่างประเทศซึ่งอาจไม่เป็นไปตามคุณภาพมาตรฐานของประเทศไทย

7. มาตรการควบคุมอาหาร (ร่างมาตรา 20 ถึงร่างมาตรา 25)

กำหนดให้อาหารควบคุมเฉพาะต้องขึ้นทะเบียน อาหารควบคุมต้องแจ้งรายการและอาหารจัดแจ้ง ต้องจัดแจ้ง กำหนดมาตรการควบคุมและลักษณะของอาหารเสื่อมคุณภาพและแก้ไขเพิ่มเติมลักษณะ ของอาหารปลอมและอาหารผิดมาตรฐาน เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดกลุ่มอาหารตามระดับความเสี่ยง รวมทั้ง กำหนดมาตรการในการควบคุมการโฆษณา กำหนดหลักเกณฑ์ในการโฆษณา และกำหนดให้การโฆษณา คุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารต้องได้รับอนุญาต เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค

8. การยึดหรืออายัด (ร่างมาตรา 26 ถึงร่างมาตรา 29)

แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการยึดหรืออายัด รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการกับสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการให้ชัดเจน

9. การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต และการอุทธรณ์ (ร่างมาตรา 30 และร่างมาตรา 31)

แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการเพิกถอนใบอนุญาตให้ชัดเจน และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์โดยนำบทบัญญัติเรื่องการอุทธรณ์ไปกำหนดรวมไว้ด้วยกัน

10. บทกำหนดโทษและการเปรียบเทียบ (ร่างมาตรา 32)

กำหนดอัตราโทษให้ลดหลั่นกันตามระดับการควบคุมอาหารในแต่ละกลุ่มเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน เพิ่มบทสันนิษฐานความรับผิดชอบทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล รวมทั้งแก้ไขหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบให้สอดคล้องกับอัตราโทษ

11. อัตราค่าธรรมเนียม (ร่างมาตรา 33)

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้ครอบคลุมถึงการจัดกลุ่มอาหารในแต่ละกลุ่ม เพื่อให้อัตราค่าธรรมเนียมมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน

12. บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา 34 ถึงร่างมาตรา 45)

กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับคำขอ ใบอนุญาต เลขสถานที่ผลิตอาหารและเลขสารบบอาหารที่ได้ดำเนินการอยู่แล้ว กำหนดมาตรการรองรับการดำเนินการเมื่อมีการประกาศจัดกลุ่มอาหารตามระดับความเสี่ยง และกำหนดระยะเวลาเร่งรัดในการออกประกาศจัดกลุ่มอาหาร กำหนดการรองรับกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และประกาศที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 77/2559 เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์สุขภาพ ลงวันที่ 27 ธันวาคม พุทธศักราช 2559 ในส่วนที่เกี่ยวกับอาหาร เพื่อให้มีการดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและเพื่อให้กฎหมายเกิดสภาพบังคับในทางปฏิบัติ

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 กับร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ อาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. -----</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอาหาร</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 26 ประกอบกับมาตรา 34 มาตรา 37 และมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมอาหารให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีในการผลิตและการโฆษณาอาหารเพื่อให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามหลักสากล รวมทั้ง เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจ</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p> ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>“อาหารควบคุมเฉพาะ” หมายความว่า อาหารที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นอาหารที่อยู่ในความควบคุมคุณภาพหรือมาตรฐาน</p> <p>“ตำรับอาหาร” หมายความว่า รายการของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนประกอบอาหาร ซึ่งระบุน้ำหนักหรือปริมาตรของแต่ละรายการ</p> <p> ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>“โรงงาน” หมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่ตั้งขึ้นเพื่อผลิตอาหาร</p> <p> ฯลณ ฯลฯ</p>	<p>ของผลิตภัณฑ์อาหารในการส่งออกให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนเพิ่มกลไกในการพิจารณาอนุญาตให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p> มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p> มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p> มาตรา 3 ให้ยกเลิกพินัยคมคำว่า “อาหารควบคุมเฉพาะ” “ตำรับอาหาร” และ “โรงงาน” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>มาตรา 4 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “วัตถุดิบสัตว์สารอาหาร” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ภาชนะบรรจุ” และ “ฉลาก” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522</p> <p><u>“วัตถุดิบสัตว์สารอาหาร” หมายความว่า วัตถุดิบโดยสภาพการใช้งานต้องสัมผัสกับอาหารหรือวัตถุดิบบรรจุในภาชนะบรรจุอาหาร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการรักษาคุณภาพอาหารหรือเพื่อประโยชน์ในการผลิต”</u></p> <p>มาตรา 5 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เอกสารกำกับอาหาร” “ข้อความ” และ “โฆษณา” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ฉลาก” และ “ผลิต” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522</p> <p><u>“เอกสารกำกับอาหาร” หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุดิบใดที่ทำให้ปรากฏความหมายด้วยข้อความใด ๆ เกี่ยวกับอาหาร รวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับอาหารนั้น ที่สอดแทรกหรือรวมไว้กับภาชนะบรรจุอาหารหรือหีบห่อของภาชนะบรรจุอาหาร</u></p> <p><u>“ข้อความ” หมายความว่า รวมถึง การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ รูป รอยประดิษฐ์ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมาย หรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้</u></p> <p><u>“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการส่งเสริมการขายโดยการให้ข้อมูล การชักชวน หรือการกระทำโดยวิธีใด ๆ เพื่อชักนำให้เกิดการขาย”</u></p> <p>มาตรา 6 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สถานที่” และ “กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ส่งออก” และ “ผู้รับอนุญาต” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 6 เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(1) กำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ</p> <p>(2) กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของอาหารควบคุมเฉพาะตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือที่จำหน่าย ตลอดจนหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย</p>	<p><u>“สถานที่”</u> หมายความว่า ที่ อาคาร ส่วนของอาคาร ยานพาหนะ หรือสถานที่ใด ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงบริเวณของสถานที่ด้วย</p> <p><u>“กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร”</u> หมายความว่า การพิจารณาคำขอการตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร การประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสอบสถานประกอบการ หรือการตรวจสอบ เพื่อออกหนังสือรับรองใบอนุญาต ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ ใบสำคัญการจดทะเบียน หรือใบรับรองการประเมิน ตลอดจนการพิจารณาใดๆ เกี่ยวกับอาหาร”</p> <p>มาตรา 7 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เลขาธิการ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” และ “รัฐมนตรี” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522</p> <p><u>“เลขาธิการ”</u> หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา”</p> <p>มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 6 เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหารและคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับอาหาร ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในเรื่อง ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ด้วยก็ได้</p> <p>(2) กำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ และกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติม หรือแตกต่างที่กำหนดตาม (1) สำหรับอาหารควบคุมเฉพาะตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p>(3) กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของอาหารที่มีใช้เป็นอาหารตาม (1) และจะกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายด้วยหรือไม่ก็ได้</p> <p>(4) กำหนดอัตราส่วนของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมอาหารตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือที่จำหน่าย รวมทั้งการใช้สีและเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส</p> <p>(5) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการใช้วัตถุเจือปนในอาหาร การใช้วัตถุกันเสีย และวิธีป้องกันการเสีย การเจือสี หรือวัตถุอื่นในอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือที่จำหน่าย</p> <p>(6) กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของภาชนะบรรจุและการใช้ภาชนะบรรจุ ตลอดจนการห้ามใช้วัตถุใดเป็นภาชนะบรรจุอาหารด้วย</p> <p>(7) กำหนดวิธีการผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ในการผลิตและการเก็บรักษาอาหาร เพื่อป้องกันมิให้อาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือที่จำหน่ายเป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(8) กำหนดอาหารที่ห้ามผลิต นำเข้า หรือจำหน่าย</p> <p>(9) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการตรวจ การเก็บตัวอย่าง การยึด การอายัด และการตรวจวิเคราะห์ทางวิชาการซึ่งอาหาร รวมทั้งเอกสารอ้างอิง</p> <p>(10) กำหนดประเภทและชนิดอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือที่จำหน่าย ซึ่งจะต้องมีฉลาก ข้อความในฉลาก เงื่อนไขและวิธีการแสดงฉลาก ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการโฆษณาในฉลาก</p>	<p><u>ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย</u></p> <p>(3) กำหนดอาหารควบคุม และกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติมหรือแตกต่างจากที่กำหนดตาม (1) สำหรับอาหารควบคุมตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย <u>ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย</u></p> <p>(4) กำหนดอาหารจัดแจ้ง และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติมหรือแตกต่างจากที่กำหนดตาม (1) สำหรับอาหารจัดแจ้งตามชื่อ <u>ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ด้วยก็ได้</u></p> <p>(5) กำหนดประเภท ชนิด <u>หรือลักษณะของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายที่ต้องผ่านการประเมินความปลอดภัยอาหาร และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินความปลอดภัยของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่ายหรือจำหน่าย รวมทั้งการประเมินการกล่าวอ้างทางสุขภาพ</u></p> <p>(6) กำหนดอัตราส่วนของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมอาหารตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย</p> <p>(7) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้วัตถุเจือปนอาหาร หรือการใช้วัตถุอื่นในอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย</p> <p>(8) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้ภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหาร ตลอดจนกำหนดห้ามใช้วัตถุใดเป็นภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหาร สำหรับอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหารดังกล่าวด้วยก็ได้</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>(9) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลักษณะของเลขสารบบอาหาร หรือเครื่องหมายแสดงการขึ้นทะเบียน การแจ้งรายการ หรือการจดแจ้ง</p> <p>(10) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงฉลากหรือเอกสารกำกับอาหาร สำหรับอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดประเภทและชนิดอาหารซึ่งจะต้องมีฉลากหรือเอกสารกำกับอาหาร รวมทั้งกำหนดข้อความในฉลากหรือเอกสารกำกับอาหารด้วยก็ได้</p> <p>(11) กำหนดวิธีการผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ในการผลิตและการเก็บรักษาอาหารเพื่อป้องกันมิให้อาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย เป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(12) กำหนดอาหารที่ห้ามผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดเงื่อนไขเพื่อการดังกล่าวไว้ด้วยก็ได้</p> <p>(13) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจำหน่ายอาหารตามประเภทหรือชนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(14) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขนส่งและการเก็บรักษาอาหาร</p> <p>(15) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการโฆษณาอาหาร และข้อห้ามในการโฆษณาอาหารที่เห็นว่าอาจชักจูงประชาชนให้บริโภคอาหารนั้นในทางที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ปลอดภัย หรือโดยไม่จำเป็น</p> <p>(16) กำหนดอาหารที่ห้ามโฆษณา ทั้งนี้ อาจกำหนดเงื่อนไขเพื่อการดังกล่าวไว้ด้วยก็ได้</p> <p>(17) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจวิเคราะห์ทางวิชาการซึ่งอาหาร รวมทั้งเอกสารอ้างอิง</p> <p>(18) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การเก็บตัวอย่าง การยึดและการอายัด”</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 8 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำ ความเห็นแก่รัฐมนตรีหรือผู้อนุญาต แล้วแต่กรณี ในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) การออกประกาศตามมาตรา 6 (2) การวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา 19 (3) การเพิกถอนทะเบียนตำรับอาหารตามมาตรา 39 (4) การปฏิบัติการตามมาตรา 44 (5) การพักใช้ใบอนุญาตหรือการเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 46 <p>มาตรา 9 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p>	<p>มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ให้รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการกอง กองอาหาร เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ”</p> <p>มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 8 มาตรา 9 และมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 8 ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีหรือเลขาธิการในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายและมาตรการควบคุมและกำกับดูแลอาหารให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (2) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ (3) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในการเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน (4) ให้ความเห็นชอบหรือคำแนะนำแก่เลขาธิการในการออกระเบียบและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ (5) ให้ความเห็นชอบแก่ผู้อนุญาตในการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต (6) ออกระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (7) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย <p>มาตรา 9 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p> <p>ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ใน</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 10 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 9 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ตาย (2) ลาออก (3) เป็นบุคคลล้มละลาย (4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ <p>ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน</p> <p>ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว</p> <p>มาตรา 12 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ให้นำความในมาตรา 11 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม</p>	<p>ตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่</p> <p>มาตรา 10 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 9 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ตาย (2) ลาออก (3) เป็นบุคคลล้มละลาย (4) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ” <p>มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 14 ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งโรงงานผลิตอาหารเพื่อจำหน่าย เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต</p> <p>การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>“การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการในหมวด 2/1 กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร อย่างน้อยต้องมีผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสมาคมหรือผู้ประกอบการกิจการเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายอาหาร เป็นอนุกรรมการ ทั้งนี้ ในคณะอนุกรรมการพิจารณากำหนดค่าขึ้นบัญชีและค่าใช้จ่าย ให้มีผู้แทนกระทรวงการคลังเป็นอนุกรรมการเพิ่มขึ้นด้วย”</p> <p>มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 14 ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายในสถานที่ใด ๆ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต</p> <p>การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่การผลิตอาหารในสถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด และสถานที่ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จ และจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้ สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม เว้นแต่เป็นการผลิตอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุมหรืออาหารจัดแจ้ง แล้วแต่กรณี ที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงแม้วหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงแม้วขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตามให้ขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งด้วย</p> <p>(2) สถานที่จำหน่ายอาหาร ณ ที่หรือทางสาธารณะ”</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 16 บทบัญญัติมาตรา 14 และมาตรา 15 ไม่ให้ใช้บังคับแก่</p> <p>(1) การผลิตอาหารหรือนำเข้าซึ่งอาหารเฉพาะคราว ซึ่งได้รับใบอนุญาตเฉพาะคราวจากผู้อนุญาต</p> <p>(2) การผลิตอาหารหรือนำเข้าหรือส่งออกซึ่งอาหาร เพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับการขึ้นทะเบียนตำรับอาหารหรือเพื่อพิจารณาในการสั่งซื้อ</p> <p>ผู้ที่ได้รับการยกเว้นตาม (1) และ (2) ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา 18 ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา 14 และมาตรา 15 ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคมของปีทีสามนับแต่ปีที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น</p> <p>การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา 13 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(2) การผลิตอาหารหรือนำเข้าหรือส่งออกซึ่งอาหาร เพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับการขึ้นทะเบียนอาหาร การแจ้งรายการอาหาร การจัดแจ้งอาหาร หรือเพื่อพิจารณาในการสั่งซื้อ”</p> <p>มาตรา 14 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 16/1 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522</p> <p>“<u>มาตรา 16/1 การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบอนุญาตตามมาตรา 14 มาตรา 15 หรือการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต</u></p> <p><u>การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”</u></p> <p>มาตรา 15 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522</p> <p>“<u>ผู้รับอนุญาตซึ่งใบอนุญาตของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือน จะยื่นคำขอต่ออายุและขอผ่อนผันโดยแสดงเหตุผลในการที่มีได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนด แต่การขอผ่อนผันไม่เป็นเหตุให้พ้นผิดตามมาตรา 75/20”</u></p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 19 ในกรณีผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาต ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ย้ายสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้าหรือสถานที่เก็บอาหาร ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้ขออนุญาตย้ายสถานที่ดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์ เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือของผู้อนุญาตแจ้งการไม่ออกใบอนุญาต ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ย้ายสถานที่ดังกล่าวนั้น</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p> <p>ในกรณีผู้อนุญาตไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์</p>	<p>มาตรา 16 ให้ยกเลิกมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522</p> <p>มาตรา 17 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 2/1 ระเบียบการพิจารณาอนุญาตอาหาร มาตรา 19/1 มาตรา 19/2 มาตรา 19/3 มาตรา 19/4 และมาตรา 19/5 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522</p> <p style="text-align: center;">“หมวด 2/1 ระเบียบการพิจารณาอนุญาตอาหาร</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 19/1 ในระเบียบการพิจารณาอนุญาตอาหาร นอกจากเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมายให้ทำกิจการในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศทำหน้าที่ในการประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสอบสถานประกอบการ หรือการตรวจสอบ</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>ทั้งในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารของส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเพื่อให้กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นบัญชีจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารให้เป็นไปตามที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บต้องไม่เกินอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดตามมาตรา 19/3 (1) โดยอาจยกเว้นค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้</p> <p>มาตรา 19/2 ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดคุณสมบัติ มาตรฐาน และการดำเนินงาน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการได้มาซึ่งผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือ องค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศตามมาตรา 19/1 ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอาจยกเว้นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการได้มาซึ่งบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้</p> <p>ค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือ องค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บต้องไม่เกินอัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุด ตามมาตรา 19/3 (2) โดยอาจยกเว้นค่าขึ้นบัญชีทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>มาตรา 19/3 ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) อัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร</p> <p>(2) อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>อัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดและอัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดตาม (1) และ (2) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา 19/4 ค่าใช้จ่ายที่จัดเก็บตามมาตรา 19/1 วรรคสาม และค่าขึ้นบัญชีที่จัดเก็บตามมาตรา 19/2 วรรคสอง ให้เป็นเงินของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำกิจการในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาที่ได้จัดเก็บ แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ค่าตอบแทนบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กร ที่ขึ้นบัญชีตามมาตรา 19/1</p> <p>(2) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่เป็นประโยชน์สาธารณะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหาร</p> <p>(3) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ เพื่อพัฒนาระบบงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร</p> <p>(4) ค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และการติดตาม ตรวจสอบ หรือ เฝ้าระวังอาหารตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา 19/5 การรับเงินตามมาตรา 19/1 วรรคสาม และมาตรา 19/2 วรรคสอง และการจ่ายเงินตามมาตรา 19/4 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 22 ถ้าใบอนุญาตหรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับอาหารสูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาต และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับอาหารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว</p> <p>การขอรับใบแทนใบอนุญาต หรือใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับอาหาร และการออกใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับอาหาร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา 24 เพื่อประโยชน์ในการส่งออก และเมื่อมีความจำเป็นที่จะให้ผู้รับอนุญาตผลิตอาหารควบคุมเฉพาะเพื่อส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว ผู้อนุญาตจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราว ให้ผู้รับอนุญาตผลิตอาหารควบคุมเฉพาะได้ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่าคุณภาพหรือมาตรฐานตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 6 ก็ได้ แล้วให้รายงานคณะกรรมการทราบ</p>	<p><u>รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ด้วยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง</u></p> <p>มาตรา 18 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 22 ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสาระสำคัญให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาต และขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสาระสำคัญดังกล่าว</p> <p>การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p> <p>มาตรา 19 ให้ยกเลิกความในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 24 เพื่อประโยชน์ในการส่งออก ผู้รับอนุญาตผลิตจะผลิตอาหารเพื่อส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรได้ <u>โดยมีคุณภาพหรือมาตรฐาน การใช้วัตถุเจือปนอาหาร การใช้ภาชนะบรรจุ การแสดงฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามมาตรฐานของต่างประเทศ หรือมาตรฐานระหว่างประเทศ โดยต้องจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อกำหนดของประเทศผู้ซื้อหรือผู้สั่งซื้อ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบรวมทั้งจัดให้มีการทำข้อมูลการส่งออกเก็บรักษาไว้และพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ</u></p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 25 ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายซึ่งอาหารดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) อาหารไม่บริสุทธิ์ (2) อาหารปลอม (3) อาหารผิดมาตรฐาน (4) อาหารอื่นที่รัฐมนตรีกำหนด <p>มาตรา 27 อาหารที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นอาหารปลอม</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) อาหารที่ได้สลับเปลี่ยนใช้วัตถุอื่นแทนบางส่วน หรือคัดแยกวัตถุที่มีคุณค่าออกเสียทั้งหมดหรือบางส่วน และจำหน่ายเป็นอาหารแทยังานั้น หรือใช้ชื่ออาหารเท่านั้น (2) วัตถุหรืออาหารที่ผลิตขึ้นเทียมอาหารอย่างหนึ่งอย่างใดและจำหน่ายเป็นอาหารแทยังานั้น (3) อาหารที่ได้ผสมหรือปรุงแต่งด้วยวิธีใด ๆ โดยประสงค์จะปกปิดซ่อนเร้นความชำรุดบกพร่องหรือความด้อยคุณภาพของอาหารนั้น 	<p><u>การจัดทำข้อมูลการส่งออกและการจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</u></p> <p><u>ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายอาหารที่ผลิตเพื่อการส่งออกตามวรรคหนึ่งนี้ในราชอาณาจักร”</u></p> <p>มาตรา 20 ให้ยกเลิกความใน (4) ของมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p><u>“(4) อาหารเสื่อมคุณภาพ”</u></p> <p>มาตรา 21 ให้ยกเลิกความใน (4) และ (5) ของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p>(4) อาหารที่มีฉลากเพื่อลวง หรือพยายามลวงผู้ซื้อให้เข้าใจผิดในเรื่องคุณภาพ ปริมาณ ประโยชน์ หรือลักษณะพิเศษอย่างอื่น หรือในเรื่องสถานที่และประเทศที่ผลิต</p> <p>(5) อาหารที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือมาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดตามมาตรา 6 (2) หรือ (3) ถึงขนาดจากผลวิเคราะห์ปรากฏว่าส่วนประกอบที่เป็นคุณค่าทางอาหารขาดหรือเกินร้อยละสามสิบจากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุด หรือแตกต่างจากคุณภาพหรือมาตรฐานที่ระบุไว้จนทำให้เกิดโทษหรืออันตราย</p> <p>มาตรา 28 อาหารผิดมาตรฐานได้แก่อาหารที่ไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือมาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 6 (2) หรือ (3) แต่ไม่ถึงขนาดตั้งที่ กำหนดไว้ในมาตรา 27 (5)</p> <p>มาตรา 29 อาหารที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นอาหารตาม มาตรา 25 (4)</p> <p>(1) ไม่ปลอดภัยในการบริโภค หรือ</p> <p>(2) มีสรรพคุณไม่เป็นที่เชื่อถือ หรือ</p> <p>(3) มีคุณค่าหรือคุณประโยชน์ต่อร่างกายในระดับที่ไม่เหมาะสม</p> <p>มาตรา 30 เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหารให้ถูกสุขลักษณะหรือให้ ปราศจากอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจ</p> <p>(1) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหาร ดัดแปลง แก่โรงงานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บอาหาร</p>	<p>“(4) อาหารที่มีฉลากเพื่อลวงผู้ซื้อให้เข้าใจผิดในเรื่องคุณภาพ ปริมาณ ประโยชน์ หรือลักษณะพิเศษอย่างอื่น หรือในเรื่องสถานที่หรือประเทศที่ผลิต</p> <p>(5) อาหารที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือมาตรฐานที่รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา 6 (1) (2) (3) หรือ (4) ถึงขนาดจากผลวิเคราะห์ปรากฏว่าส่วนประกอบที่เป็นคุณค่าทางอาหารขาดหรือเกิน ร้อยละสามสิบจากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุดหรือแตกต่างจากคุณภาพหรือมาตรฐานที่ระบุ ไว้จนทำให้เกิดโทษหรืออันตราย”</p> <p>มาตรา 22 ให้ยกเลิกความในมาตรา 28 มาตรา 29 และมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 28 อาหารผิดมาตรฐาน ได้แก่ อาหารที่ไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือ มาตรฐานที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา 6 (1) (2) (3) หรือ (4) แต่ไม่ถึงขนาดตั้งที่กำหนดไว้ในมาตรา 27 (5)</p> <p>มาตรา 29 อาหารที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพ</p> <p>(1) อาหารที่หมดอายุหรือล่วงพ้นกำหนดเวลาในการบริโภคตามที่แสดงไว้ใน ฉลาก</p> <p>(2) อาหารหรืออาหารที่ภาชนะบรรจุมีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพไปจาก เดิมจนมีลักษณะไม่ครบแก่การบริโภคหรือเสื่อมสภาพตามเกณฑ์ที่เลขาธิการโดยความ เห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา 30 เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออก คำสั่งเป็นหนังสือ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ให้ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าที่ดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่ ได้รับอนุญาต ดัดแปลง แก่โรงงานที่ผลิต สถานที่นำเข้า หรือสถานที่เก็บอาหาร ให้ ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p>(2) สิ่งซึ่งผลิต หรือดัดนำเข้าซึ่งอาหารที่ผลิตโดยไม่ได้รับอนุญาต หรืออาหารที่ปรากฏจากผลการตรวจพิสูจน์ว่าเป็นอาหารที่ไม่ควรแก่การบริโภค</p> <p>(3) ประกาศผลการตรวจพิสูจน์อาหารให้ประชาชนทราบในกรณีที่น่าปรากฏผลจากการตรวจพิสูจน์ว่าอาหารรายใดเป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา 26 หรือเป็นอาหารปลอมตามมาตรา 27 หรือเป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา 28 หรือเป็นอาหารที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรืออนามัยของประชาชน หรือภาชนะบรรจุรายใดประกอบด้วยวัตถุที่อาจเป็นอันตรายเมื่อใช้บรรจุอาหาร โดยให้ระบุข้อความดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(ก) ในกรณีที่น่าปรากฏตัวผู้ผลิตโดยแน่ชัด ให้ระบุชื่อผู้ผลิตพร้อมทั้งชนิดและลักษณะของอาหารหรือภาชนะบรรจุนั้น และถ้าอาหารหรือภาชนะบรรจุดังกล่าวมีชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้าก็ให้ระบุชื่อทางการค้าและลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้านั้นด้วย แล้วแต่กรณี</p> <p>(ข) ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวผู้ผลิตโดยแน่ชัดแต่ปรากฏตัวผู้จำหน่าย ให้ระบุชื่อผู้จำหน่ายและสถานที่จำหน่ายพร้อมทั้งชนิดและลักษณะของอาหารหรือภาชนะบรรจุนั้น</p>	<p>(2) ใ้ผลิตหรือดัดนำเข้าซึ่งอาหารที่ผลิตหรือนำเข้าโดยไม่ได้รับอนุญาต</p> <p>(3) ใ้ผลิตหรือดัดนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา 31 อาหารควบคุมที่ไม่แจ้งรายการตามมาตรา 37 หรืออาหารจัดแจ้งที่ไม่จัดแจ้งตามมาตรา 42/1</p> <p>(4) ใ้ผลิต ดัดนำเข้า หรือดัดจำหน่ายซึ่งอาหารที่เป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา 26 เป็นอาหารปลอมตามมาตรา 27 เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา 28 หรือเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพตามมาตรา 29 แล้วแต่กรณี</p> <p>(5) ใ้ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพื่อแสดงว่าอาหารปลอดภัย ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาหารใดอาจไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้ผู้อนุญาตดำเนินการพิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว</p> <p>(6) ใ้ผลิต ดัดนำเข้า หรือดัดจำหน่ายอาหารในระหว่างดำเนินการตามคำสั่งใน (5) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค จกว่าจะได้มีการพิจารณาสั่งการแล้วว่าอาหารนั้นปลอดภัย</p> <p>(7) ใ้จัดเก็บหรือเรียกเก็บอาหารภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนดเมื่อปรากฏแก่ผู้อนุญาตว่าเป็นอาหารที่ไม่ควรแก่การบริโภคหรือเป็นอาหารที่อาจไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค เพื่อเป็นคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ทั้งนี้ การสั่งให้จัดเก็บและการจัดการกับอาหารที่สั่งให้จัดเก็บ การเรียกเก็บการจัดการกับอาหารที่เรียกเก็บ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้ผู้อนุญาตผลิตผู้อนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว</p> <p>(8) ใ้จัดเก็บหรือเรียกเก็บอาหารภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนด เมื่อปรากฏผลการตรวจสอบว่าเป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา 26 เป็นอาหารปลอมตามมาตรา 27 เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา 28 เป็นอาหารปลอมตามมาตรา 29</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>ทั้งนี้ การสั่งให้จัดเก็บและการจัดการกับอาหารที่สั่งให้จัดเก็บ การเรียกเก็บและการจัดการกับอาหารที่เรียกเก็บให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและให้ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว”</p> <p>มาตรา 23 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 30/1 ในหมวด 4 การควบคุมอาหารแห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522</p> <p>“มาตรา 30/1 ในกรณีที่ปรากฏผลจากการตรวจสอบว่าอาหารใดเป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา 26 เป็นอาหารปลอมตามมาตรา 27 เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา 28 หรือเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพตามมาตรา 29 ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบให้ประชาชนทราบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ระบุข้อความดังต่อไปนี้ ไว้ในประกาศด้วย</p> <p>(1) ในกรณีที่ปรากฏตัวผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าโดยแน่ชัด ให้ระบุชื่อผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าพร้อมทั้งชื่อ ประเภท ชนิดและลักษณะของอาหาร หรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหารนั้น และในกรณีที่อาหารหรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหารดังกล่าวมีชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้า ให้ระบุชื่อทางการค้าและลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้านั้นด้วย ในกรณีที่พบผู้จำหน่ายให้ระบุชื่อผู้จำหน่ายและสถานที่จำหน่ายด้วยก็ได้</p> <p>(2) ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าโดยแน่ชัดแต่ปรากฏตัวผู้จำหน่าย ให้ระบุชื่อผู้จำหน่ายและสถานที่จำหน่าย พร้อมทั้งชื่อ ประเภท ชนิดและลักษณะของอาหารหรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหารนั้น และในกรณีที่อาหารหรือภาชนะ</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p style="text-align: center;">หมวด 5</p> <p style="text-align: center;">การขึ้นทะเบียนและการโฆษณาเกี่ยวกับอาหาร</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 31 ผู้รับอนุญาตตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะจะต้องนำอาหารนั้นมาขอขึ้นทะเบียนตำรับอาหารต่อผู้อนุญาตเสียก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับอาหารแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าได้</p> <p>การขอขึ้นทะเบียนและการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับอาหารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>บรรจหรือวัตถุดิบผสมอาหารดังกล่าวมีชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้า ให้ระบุชื่อทางการค้าและลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้าด้วย</p> <p><u>ในกรณีที่ปรากฏผลการตรวจสอบว่าอาหารใดเป็นอาหารที่ไม่ควรแก่การบริโภคหรือเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ให้ผู้อนุญาตประกาศผลการตรวจสอบให้ประชาชนทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม”</u></p> <p>มาตรา 24 ให้ยกเลิกความในหมวด 5 การขึ้นทะเบียนและการโฆษณาเกี่ยวกับอาหาร มาตรา 31 ถึงมาตรา 42 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p style="text-align: center;">“หมวด 5</p> <p style="text-align: center;">อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 31 ผู้รับอนุญาตตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะ ต้องขึ้นทะเบียนอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าได้</p> <p>การขอขึ้นทะเบียนและการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา 32 การขอขึ้นทะเบียนอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา 31 ต้องแจ้งรายการหรือรายละเอียด ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ชื่ออาหาร</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>(2) ชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตสำหรับอาหารที่ผลิตในประเทศ หรือชื่อผู้นำเข้าและสถานที่นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตในต่างประเทศสำหรับอาหารนำเข้าแล้วแต่กรณี</p> <p>(3) รายการของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนประกอบอาหาร ซึ่งระบุปริมาณของแต่ละรายการ</p> <p>(4) กรรมวิธีการผลิตเกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัย</p> <p>(5) ภาชนะบรรจุและขนาดบรรจุ</p> <p>(6) ฉลาก</p> <p>(7) ผลการตรวจวิเคราะห์อาหารจากส่วนราชการ หรือจากหน่วยงานที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(8) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็นกับการขอขึ้นทะเบียนตามที่ผู้อนุญาตกำหนด</p> <p>มาตรา 33 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา 31 ต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะ ให้ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้</p> <p>มาตรา 34 การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา 31 หรือการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งตามมาตรา 32 จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต</p> <p>การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา 35 ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหารเพื่อให้อาหารนั้นปลอดภัยในการบริโภค หรือเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่ขึ้นทะเบียนได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>มาตรา 36 อาหารควบคุมเฉพาะใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าอาหารนั้นมีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา 27 หรือเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคซึ่งไม่อาจแก้ไขได้ตามมาตรา 35 ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนนั้นได้ และให้ประกาศการเพิกถอนนั้นในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p> <p>ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 46/2 มาใช้บังคับกับการจัดทำและการจัดส่งคำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา 37 ผู้รับอนุญาตตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุม ต้องแจ้งรายการอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และเมื่อได้รับใบสำคัญการแจ้งรายการแล้วจึงจะผลิตหรือนำเข้าได้</p> <p>การขอแจ้งรายการและการออกใบสำคัญการแจ้งรายการ ให้เป็นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา 38 การขอแจ้งรายการอาหารควบคุมตามมาตรา 37 ต้องแจ้งรายการหรือรายละเอียด ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ชื่ออาหาร</p> <p>(2) ชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตสำหรับอาหารที่ผลิตในประเทศ หรือชื่อผู้นำเข้าและสถานที่นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตในต่างประเทศสำหรับอาหารนำเข้าแล้วแต่กรณี</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>(3) รายการของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนประกอบอาหาร ซึ่งระบุปริมาณของแต่ละรายการ</p> <p>(4) ผลการตรวจวิเคราะห์อาหารจากส่วนราชการ หรือจากหน่วยงานที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(5) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็นกับการขอแจ้งรายการตามที่ได้รับอนุญาตกำหนด</p> <p>มาตรา 39 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมตามมาตรา 37 ต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุม ให้ตรงตามที่ได้แจ้งรายการไว้</p> <p>มาตรา 40 การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบสำคัญการแจ้งรายการตามมาตรา 37 หรือการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งตามมาตรา 38 จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต</p> <p>การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา 41 ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหารเพื่อให้อาหารนั้นปลอดภัยในการบริโภค หรือเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบสำคัญการแจ้งรายการแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งรายการได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>มาตรา 42 อาหารควบคุมใดที่ได้แจ้งรายการไว้แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าอาหารนั้นมีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงตามที่ได้แจ้งรายการไว้ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา 27 หรือเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคซึ่งไม่อาจแก้ไขได้ตามมาตรา 41 ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการนั้นได้</p> <p>ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 46/2 มาใช้บังคับกับการจัดทำและการจัดส่งคำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>มาตรา 42/1 ผู้รับอนุญาตตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารจัดแจ้ง ต้องจัดแจ้งอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และเมื่อได้รับใบสำคัญการจดแจ้งแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าได้</p> <p><u>การขอจดแจ้งและการออกใบสำคัญการจดแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</u></p> <p>มาตรา 42/2 การขอจัดแจ้งอาหารจัดแจ้งตามมาตรา 42/1 ต้องแจ้งรายการหรือรายละเอียด ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ชื่ออาหาร (2) ชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตสำหรับอาหารที่ผลิตในประเทศ หรือชื่อนำเข้าและสถานที่นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตในต่างประเทศสำหรับอาหารนำเข้าแล้วแต่กรณี (3) รายการของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนประกอบอาหาร (4) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็นกับการขอจัดแจ้งตามที่ผู้อนุญาตกำหนด <p>มาตรา 42/3 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารจัดแจ้งตามมาตรา 42/1 ต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารจัดแจ้ง ให้ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้</p> <p>มาตรา 42/4 การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบสำคัญการจดแจ้งตามมาตรา 42/1 หรือการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งตามมาตรา 42/2 จะกระทำได้เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต</p> <p><u>การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</u></p> <p>มาตรา 42/5 ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร เพื่อให้อาหารนั้นปลอดภัยในการบริโภค หรือเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบสำคัญการจดทะเบียนแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่จดทะเบียนได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>มาตรา 42/6 อาหารจดทะเบียนที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าอาหารนั้นมีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงตามที่ได้จดทะเบียนไว้ เป็นอาหารปลอมตาม มาตรา 27 หรือเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคซึ่งไม่อาจแก้ไขได้ตามมาตรา 42/5 ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียนนั้นได้</p> <p>ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 46/2 มาใช้บังคับกับการจัดทำและการจัดส่งคำสั่งสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียนวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา 42/7 ให้ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา 31 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมตามมาตรา 37 หรือผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารจดทะเบียนตามมาตรา 42/1 ต้องจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการขึ้นทะเบียน การแจ้งรายการ หรือการจดทะเบียนแล้วแต่กรณี ที่อลากอาหาร</p> <p>มาตรา 42/8 ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบสำคัญการจดทะเบียนแล้วแต่กรณี ให้ใช้ได้เท่าที่ใบอนุญาตผลิตหรือใบอนุญาตนำเข้ายังคงใช้ได้อยู่ เว้นแต่ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบสำคัญการจดทะเบียน ที่ถูกสั่งเพิกถอนตามมาตรา 36 มาตรา 42 หรือมาตรา 42/6 แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา 42/9 ในกรณีที่ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบสำคัญการจดทะเบียน สูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาต และขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบแทนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบแทนใบสำคัญการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสาระสำคัญดังกล่าว</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	<p>ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>การขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบแทนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบแทนใบสำคัญการจดทะเบียน และการออกใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบแทนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบแทนใบสำคัญการจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา 42/10 ผู้รับอนุญาตตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารที่มีใช้อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม หรืออาหารจดทะเบียน และประสงค์จะจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการจดทะเบียนที่อลากอาหารนั้น ต้องจดทะเบียนอาหารนั้นตามมาตรา 42/1 และเมื่อได้จดทะเบียนแล้ว ให้ถือว่าอาหารนั้นเป็นอาหารจดทะเบียน”</p> <p>มาตรา 25 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 5/1 การโฆษณา มาตรา 42/11 ถึง มาตรา 42/18 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522</p> <p style="text-align: center;">“หมวด 5/1 การโฆษณา</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 42/11 การโฆษณาอาหารต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของอาหาร</p> <p>ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม</p> <p>(1) ข้อความที่เป็นความเท็จหรือเกินความจริง</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>(2) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับอาหารไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริงหรือไม่ก็ตาม</p> <p>(3) ข้อความที่แสดงสรรพคุณอันทำให้เข้าใจว่าสามารถบำบัด บรรเทา รักษา หรือป้องกันโรคหรืออาการของโรค</p> <p>(4) ข้อความที่ทำให้เข้าใจว่ามีสรรพคุณบำรุงกาม หรือเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>(5) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมายหรือศีลธรรม หรือนำไปสู่ความเสื่อมเสียในวัฒนธรรมของชาติ</p> <p>(6) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน</p> <p>(7) ข้อความที่จะทำให้เข้าใจว่ามีวัตถุใดในอาหารหรือเป็นส่วนประกอบของอาหาร ซึ่งความจริงมีวัตถุหรือส่วนประกอบนั้นในอาหารไม่เท่าที่ทำให้เข้าใจตามที่โฆษณา</p> <p>(8) ข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือไม่เข้าใจลักษณะหรือวิธีการบริโภคอาหาร</p> <p>(9) ข้อความที่เป็นการรับรองหรือยกย่องคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารโดยใช้บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข หรือผู้ใช้อ้างหรือแสดงตนเป็นบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข เป็นผู้โฆษณา</p> <p>(10) ข้อความอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา 42/12 ผู้ใดประสงค์จะโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหาร ต้องได้รับใบอนุญาตโฆษณาจากผู้อนุญาต</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>การขออนุญาตโฆษณาและการออกใบอนุญาตโฆษณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ผู้อนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขเฉพาะในการโฆษณาและจำกัดการใช้สื่อโฆษณาไว้ด้วยก็ได้</p> <p>ใบอนุญาตโฆษณาให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต</p> <p>ผู้ได้รับอนุญาตโฆษณาตามวรรคหนึ่ง ต้องโฆษณาตามรายละเอียดและเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น</p> <p>มาตรา 42/13 ในกรณีที่ใบอนุญาตโฆษณาสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบบเลือนในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตโฆษณาแจ้งต่อผู้อนุญาตและขอรับใบแทนใบอนุญาตโฆษณาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบบเลือนในสาระสำคัญดังกล่าว</p> <p>การขอรับใบแทนใบอนุญาตโฆษณา และการออกใบแทนใบอนุญาตโฆษณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา 42/14 ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่ากรโฆษณาอาหารใดฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา 6 (15) หรือ (16) หรือฝ่าฝืนมาตรา 42/11 หรือมาตรา 42/12 ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา (2) ห้ามใช้ข้อความหรือวิธีการบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา (3) ให้ระงับการโฆษณาและวิธีการในการโฆษณานั้นตามเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนด (4) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของประชาชนที่อาจเกิดขึ้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>ในการออกคำสั่งตาม (4) ให้ผู้อนุญาตคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชน ประกอบกับความสุจริตในการกระทำของผู้ทำการโฆษณาด้วย</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุลบล้างความผิดที่ได้กระทำไปแล้ว</p> <p>มาตรา 42/15 ผู้อนุญาตอาจมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณาได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตโฆษณาไม่ดำเนินการตามคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา 42/14 ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 46/2 มาใช้บังคับแก่การจัดทำและการจัดส่งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณาด้วยโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา 42/16 เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย งดผลิต งดนำเข้า หรืองดจำหน่ายอาหารที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่มีคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณตามที่โฆษณา</p> <p>มาตรา 42/17 ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา 42/11 วรรคสอง (1) ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตโฆษณา ผู้ทำการโฆษณา ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย ดำเนินการพิสูจน์ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่แสดงว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณานั้นเป็นความจริงหรือไม่เกินความจริงให้ผู้อนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ทั้งนี้ ให้ผู้อนุญาตดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว</p> <p>ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ในระหว่างการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตอาจสั่งระงับการโฆษณาจนกว่าจะได้มีการวินิจฉัยแล้วว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณานั้นเป็นความจริงหรือไม่เกินความจริง</p> <p>ถ้าบุคคลตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ดำเนินการพิสูจน์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนด หรือผู้อนุญาตเห็นว่าผู้นั้นไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงหรือไม่เกินความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้ถือว่าผู้นั้นได้รู้หรือควรารู้</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 43 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้</p> <p>(1) เข้าไปในสถานที่ผลิตอาหาร สถานที่เก็บอาหาร สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่ทำการของผู้ผลิต ผู้เก็บรักษา ผู้จำหน่าย รวมทั้งสถานที่ทำการของผู้นำหรือสิ่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งอาหาร ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ ควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>ว่าข้อความนั้นเป็นความจริงหรือเกินความจริง ให้ผู้อนุญาตออกคำสั่งตามมาตรา 42/14</p> <p>มาตรา 42/18 เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองประชาชน ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ประกาศผลการตรวจสอบการโฆษณาอาหารที่ฝ่าฝืนประกาศซึ่งออกตามมาตรา 6 (15) หรือ (16) หรือฝ่าฝืนมาตรา 42/11 หรือมาตรา 42/12 ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(2) เรียกเก็บหรือดำเนินการกับสื่อโฆษณาที่ฝ่าฝืนประกาศซึ่งออกตามมาตรา 6 (15) หรือ (16) หรือฝ่าฝืนมาตรา 42/11 หรือมาตรา 42/12 จากผู้รับอนุญาตโฆษณา หรือผู้ทำการโฆษณา หรือสั่งให้ผู้รับอนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำการโฆษณาจัดเก็บสื่อโฆษณาของตนคืนภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้ทำลายสื่อโฆษณาดังกล่าวเสียหรือจัดการตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและให้ผู้รับอนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำการโฆษณาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว”</p> <p>มาตรา 26 ให้ยกเลิกความใน (4) และ (5) ของมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 44 อาหารหรือภาชนะบรรจุที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้หรือเก็บมาตามมาตรา 43 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์เป็นที่แน่นอนว่าเป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา 26 เป็นอาหารปลอมตามมาตรา 27 หรือเป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา 28 หรือเป็นอาหารที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 25 (4) หรือเป็นภาชนะบรรจุที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพหรือผิคนามัยของประชาชนหรือมีลักษณะไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือมาตรฐาน ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 6 (6) ถ้ามิได้มีการฟ้องคดีต่อศาล ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจสั่งทำลาย หรือปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรได้</p>	<p>“มาตรา 44 สิ่งที่ยึดหรืออายัดได้ตามมาตรา 43 (2) (4) (5) และ (6) หรือนำมาตามมาตรา 43 (3) ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งทำลายหรือดำเนินการตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ เมื่อปรากฏว่า</p> <p>(1) ไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ยึดหรืออายัด</p> <p>(2) ในกรณีที่ไม่มีการดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากผู้อนุญาตว่าไม่มีการดำเนินคดี</p> <p>(3) ในกรณีที่มีการดำเนินคดี โดยผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ชำระค่าปรับ หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี</p> <p>ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาและสิ่งอื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย”</p> <p>มาตรา 29 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 44/1 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522</p> <p>“มาตรา 44/1 ในกรณีที่มีการดำเนินคดี โดยผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองร้องขอคืนสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา 43 (2) (4) (5) และ (6) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ชำระค่าปรับ หรือวันที่รับทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการตามระเบียบที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>มาตรา 30 ให้ยกเลิกความในหมวด 7 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต มาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p style="text-align: center;">“หมวด 7 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 46 เมื่อปรากฏต่อผู้อนุญาตว่าผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่ปรากฏผลจากการตรวจพิสูจน์ว่าอาหารซึ่งผลิตโดยผู้รับอนุญาตผู้ใดเป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา 26 เป็นอาหารปลอมตามมาตรา 27 เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา 28 เป็นอาหารเสื่อมคุณภาพตามมาตรา 29 เป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคหรือภาวะบรรจหรือวัตถุหรือสัมผัสอาหารใดซึ่งเมื่อใช้กับอาหารแล้วไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน หรือในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้รอคำพิพากษาอันถึงที่สุดก็ได้</p> <p>ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจสั่งยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนถึงกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ถ้าภายหลังปรากฏว่าผู้รับอนุญาตได้ปรับปรุงแก้ไขหรือได้ปฏิบัติตามโดยถูกต้องแล้ว</p> <p>มาตรา 46/1 ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้รับอนุญาตกระทำความผิดตามมาตรา 25 (1) หรือ (2)</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>(2) ผู้รับอนุญาตได้กระทำความผิดและเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 46 แล้วมากระทำความผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีกภายในสามปีนับแต่วันถูกพักใช้ใบอนุญาต</p> <p>ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตนั้นอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต</p> <p>มาตรา 46/2 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่จำหน่าย หรือสถานที่ทำการของผู้รับอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง</p> <p>มาตรา 46/3 เมื่อผู้อนุญาตมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตแล้วให้ถือว่าการผลิตนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นการฝ่าฝืนตามมาตรา 14 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 15 วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี นับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น</p> <p>มาตรา 31 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 7/1 การอุทธรณ์ มาตรา 46/4 มาตรา 46/5 และมาตรา 46/6 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p style="text-align: center;">“หมวด 7/1 การอุทธรณ์</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 46/4 ในกรณีที่ผู้อนุญาตมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย ไม่อนุญาตให้ย้ายสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้าหรือสถานที่เก็บอาหารหรือไม่ออกใบอนุญาตโฆษณา ผู้ขออนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้ขออนุญาตย้ายสถานที่ที่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต การไม่อนุญาตให้ต่ออายุให้ย้ายสถานที่ แล้วแต่กรณี</p> <p style="text-align: center;">คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p> <p>ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์</p> <p>มาตรา 46/5 ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่ายเพิกถอนใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย เพิกถอนใบอนุญาตโฆษณา เพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการหรือเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียน มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณาคำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือคำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี</p> <p style="text-align: center;">คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p> <p>การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อ</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>จำหน่าย คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณา คำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียนรายการ หรือคำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียนแล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา 46/6 การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา 46/4 และมาตรา 46/5 ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์”</p> <p>มาตรา 32 ให้ยกเลิกความในหมวด 8 บทกำหนดโทษ มาตรา 47 ถึงมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p style="text-align: center;">“หมวด 8 บทกำหนดโทษ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 47 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา 6 (1) (4) (13) หรือ (14) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา 48 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา 6 (2) (6) (7) หรือ (17) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท</p> <p>มาตรา 49 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา 6 (3) หรือ (11) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p> <p>มาตรา 50 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา 6 (5) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 51 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา 6 (8) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>มาตรา 52 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา 6 (9) หรือ (10) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท</p> <p>มาตรา 53 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา 6 (12) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสองปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นถึงสองแสนบาท</p> <p>มาตรา 54 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา 6 (15) หรือ (16) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 55 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา 13 หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งประกาศซึ่งออกตามมาตรา 43 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 56 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 14 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 15 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 57 ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารเฉพาะคราวโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา 16 (1) หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 16 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา 58 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 16/1 วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนมาตรา 20 หรือมาตรา 21 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา 59 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 22 วรรคหนึ่ง มาตรา 23 มาตรา 42/7 มาตรา 42/9 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 42/13 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>มาตรา 60 ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อการส่งออกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 24 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้นำอาหารควบคุมเฉพาะที่ผลิตขึ้นเพื่อส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรมาจำหน่ายในราชอาณาจักร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 24 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้นำอาหารควบคุมที่ผลิตขึ้นเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรมาจำหน่ายในราชอาณาจักร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 24 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้นำอาหารเจตเจ้งที่ผลิตขึ้นเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรมาจำหน่ายในราชอาณาจักร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 24 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 61 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 25 (1) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 62 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 25 (2) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท</p> <p>มาตรา 63 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 25 (3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท</p> <p>มาตรา 64 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 25 (4) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท</p> <p>มาตรา 65 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา 30 (1) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p> <p>มาตรา 66 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา 30 (2) (3) (4) หรือ (6) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>มาตรา 67 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา 30 (5) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p> <p>มาตรา 68 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา 30 (7) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินสามพันบาท ตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว</p> <p>ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา 30 (8) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว</p> <p>มาตรา 69 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 70 ผู้ใดจำหน่ายอาหารควบคุมเฉพาะที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา 31 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>มาตรา 71 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดผลิตหรือนำเข้าอาหารควบคุมเฉพาะไม่ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 33 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 72 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 34 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 73 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา 35 ต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>มาตรา 74 ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือจำหน่าย อาหารควบคุมเฉพาะที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา 36 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 75 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 37 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 75/1 ผู้ใดจำหน่ายอาหารควบคุมที่ได้แจ้งรายการตามมาตรา 37 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา 75/2 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดผลิตหรือนำเข้าอาหารควบคุมไม่ตรงตามที่ได้แจ้งรายการอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 39 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 75/3 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการแจ้งรายการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 75/4 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการแจ้งรายการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา 41 ต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันละไม่เกินสามพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว</p> <p>มาตรา 75/5 ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายอาหารควบคุมที่ผู้อนุญาตสั่งเพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการตามมาตรา 42 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 75/6 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 42/1 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>มาตรา 75/7 ผู้จำหน่ายอาหารจัดแจ้งที่มีได้จัดแจ้งตามมาตรา 42/1 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามพันบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>มาตรา 75/8 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดผลิตหรือนำเข้าอาหารจัดแจ้งไม่ตรงตามที่ได้จัดแจ้งอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 42/3 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 75/9 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการจดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 42/4 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 75/10 ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการจดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา 42/5 ต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว</p> <p>มาตรา 75/11 ผู้ผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายอาหารจัดแจ้งที่ผู้อนุญาตสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจดแจ้งตามมาตรา 42/6 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 75/12 ผู้ใดโฆษณาอาหารโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา 42/11 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 75/13 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 42/12 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 75/14 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา 42/14 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง</p> <p>มาตรา 75/15 ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายผู้ใดปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา 42/16 ต้องระวางโทษ</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>จำกัดไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวัน อีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว</p> <p>มาตรา 75/16 ผู้รับอนุญาตโฆษณา ผู้ทำการโฆษณา ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับ อนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่ง ตามมาตรา 42/17 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p> <p>ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งตามมาตรา 42/17 วรรคสองต้อง ระวางโทษไม่เกินห้าแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลา ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว</p> <p>มาตรา 75/17 ผู้รับอนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำการโฆษณาผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา 42/18 (2) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว</p> <p>มาตรา 75/18 การกระทำความผิดตามมาตรา 51 มาตรา 53 มาตรา 61 มาตรา 62 มาตรา 75 หรือมาตรา 75/5 หากเป็นการกระทำความผิดโดยจำหน่ายปลีก ให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้าผู้นั้นกระทำความผิดอีกภายในหกเดือนนับ แต่วันที่ได้กระทำความผิดครั้งก่อน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 75/19 การกระทำความผิดตามมาตรา 63 มาตรา 64 หรือมาตรา 75/11 หากเป็นการกระทำความผิดโดยจำหน่ายปลีกให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง ผู้กระทำ ความผิดต้องระวางโทษไม่เกินห้าหมื่นบาท แต่ถ้าผู้นั้นกระทำความผิดอีกภายในหก เดือนนับแต่วันที่ได้กระทำความผิดครั้งก่อน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p> <p>มาตรา 75/20 ผู้รับอนุญาตผู้ใดยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายหลังที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุแต่ภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา 18 วรรคสาม ต้องระวางโทษ</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>ปรับเป็นรายวันวันละไม่ต่ำกว่าห้าร้อยบาทแต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต</p> <p>มาตรา 75/21 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการ และละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย</p> <p>มาตรา 75/22 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งและผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ</p> <p>มาตรา 33 ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน</p> <p>มาตรา 34 ใบอนุญาตผลิตอาหารที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ และเมื่อยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบอนุญาต</p> <p>มาตรา 35 ผู้ผลิตอาหารซึ่งได้รับเลขสถานที่ผลิตอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา 6 (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 อยู่ก่อนปีที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและประสงค์จะประกอบกิจการนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา 6 (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบอนุญาตหรือเมื่อพ้นระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยผู้ผลิตอาหารไม่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>ในกรณีที่การได้รับเลขสถานที่ผลิตอาหารตามวรรคหนึ่งเป็นการได้รับในปีที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและผู้ผลิตอาหารประสงค์จะประกอบกิจการนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>โดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา 6 (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบอนุญาต หรือเมื่อพ้นระยะเวลาสามปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยผู้ผลิตอาหารไม่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>มาตรา 36 ในระหว่างที่รัฐมนตรียังไม่ได้ประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา 6 (2) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้อาหารควบคุมเฉพาะที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 6 (1) และ (2) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 เป็นอาหารควบคุมเฉพาะตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้และให้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับอาหารที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา 6 (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 สำหรับอาหารควบคุมเฉพาะ ยังคงใช้ได้ต่อไป</p> <p>มาตรา 37 ในระหว่างที่รัฐมนตรียังไม่ได้ประกาศกำหนดอาหารควบคุมตามมาตรา 6 (3) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>พระราชบัญญัตินี้ให้อาหารที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานตามมาตรา 6 (3) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 เป็นอาหารควบคุมตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา 6 (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป</p> <p>มาตรา 38 ในระหว่างที่รัฐมนตรียังไม่ได้ประกาศกำหนดอาหารจัดแจ้งตามมาตรา 6 (4) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้อาหารที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นอาหารที่ต้องมีฉลากตามมาตรา 6 (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 เป็นอาหารจัดแจ้งตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา 6 (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป</p> <p>มาตรา 39 เมื่อรัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา 6 (2) อาหารควบคุมตามมาตรา 6 (3) หรืออาหารจัดแจ้งตามมาตรา 6 (4) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้อาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา 6 (2) แห่งพระราชบัญญัติ</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>อาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ออกตามมาตรา 6 (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกไปสำคัญการขึ้นทะเบียน</p> <p>(2) ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้อาหารควบคุมตามมาตรา 37 หรืออาหารจัดแจ้งตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา 6 (2) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อจำหน่ายหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งอาหารควบคุมหรืออาหารจัดแจ้งนั้น แจ้งรายการหรือรายละเอียดตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ และเมื่อได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดแล้วให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา 6 (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 สำหรับอาหารดังกล่าวที่ยังมีผลบังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกไปสำคัญการขึ้นทะเบียน หรือเมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ โดยผู้รับอนุญาตไม่ได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดภายในระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>(3) ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้อาหารควบคุมตามมาตรา 37 หรืออาหารจัดแจ้งตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นอาหารควบคุมตามมาตรา 6 (3) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับ</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>อนุญาตผลิตเพื่อจำหน่ายหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งอาหารควบคุมหรืออาหารจัดแจ้งนั้นแจ้งรายการหรือรายละเอียดตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุมและเมื่อได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดแล้วให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา 6 (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 สำหรับอาหารดังกล่าวที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือเมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุม โดยผู้รับอนุญาตไม่ได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดภายในระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>(4) ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้อาหารควบคุมตามมาตรา 37 หรืออาหารจัดแจ้งตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นอาหารจัดแจ้งตามมาตรา 6 (4) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อจำหน่ายหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งอาหารควบคุมหรืออาหารจัดแจ้งนั้น แจ้งรายการหรือรายละเอียดตามมาตรา 42/2 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารจัดแจ้ง และเมื่อได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดแล้วให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา 6 (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 สำหรับอาหารดังกล่าวที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบสำคัญการ</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>จัดแจ้ง หรือเมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารจัดแจ้ง โดยผู้รับอนุญาตไม่ได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดภายในระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>มาตรา 40 ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าซึ่งอาหารที่มีโภชนาการควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุมหรืออาหารจัดแจ้งตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยเฉพาะพระราชบัญญัตินี้ที่ได้รับเลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากสำหรับอาหารดังกล่าวตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา 6 (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และประสงค์จะแสดงเลขสารบบอาหารนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบสำคัญการจัดแจ้งตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ใช้เลขสารบบอาหารต่อไปจนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบสำคัญการจัดแจ้งหรือเมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไม่ได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>มาตรา 41 ผู้ได้รับอนุญาตโฆษณาอาหารตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 อยู่ก่อนปีที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะใช้โฆษณานั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตโฆษณาตามมาตรา 42/12 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ในกรณีที่มีการได้รับอนุญาตโฆษณาอาหารตามวรรคหนึ่งเป็นการได้รับอนุญาตในปีที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะใช้โฆษณานั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตโฆษณาตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในสองปี</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>นับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา 42 บรรดาคำขออนุญาต คำขอขึ้นทะเบียนตำรับอาหาร คำขอประเมินเอกสารวิชาการ หรือคำขอใด ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขอดังกล่าวแตกต่างไปจากคำขอตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขอเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้</p> <p>มาตรา 43 ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา 6 (2) อาหารควบคุมตามมาตรา 6 (3) และอาหารจัดแจ้งตามมาตรา 6 (4) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา 44 ฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมี ฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p>ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>มาตรา 45 ประกาศที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 77/2559 เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์สุขภาพ ลงวันที่ 27 ธันวาคม พุทธศักราช 2559 ในส่วนที่เกี่ยวกับอาหาร ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้นำมาใช้บังคับแก่กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร ตามบทบัญญัติในหมวด 2/1 กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารแห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>เมื่อประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ให้ประกาศที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 77/2559 เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์สุขภาพ ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2559 ในส่วนที่เกี่ยวกับอาหารเป็นอันยกเลิก</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
	<p data-bbox="769 199 1362 258">มาตรา 46 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p data-bbox="823 337 1034 359">ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p data-bbox="823 412 1011 426">.....</p> <p data-bbox="863 437 967 460">นายกรัฐมนตรี</p>

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<p style="text-align: center;"><u>อัตราค่าธรรมเนียม</u></p> <p>(1) ใบอนุญาตผลิตอาหาร ฉบับละ 10,000 บาท</p> <p>(3) ใบอนุญาตผลิตอาหารเป็นการเฉพาะคราว ฉบับละ 2,000 บาท</p> <p>(2) ใบอนุญาตนำหรือส่งอาหารเข้ามาในราชอาณาจักร ฉบับละ 20,000 บาท</p> <p>(4) ใบอนุญาตนำหรือส่งอาหารเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะคราว ฉบับละ 2,000 บาท</p> <p>(5) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับอาหาร ฉบับละ 50,000 บาท</p> <p>(8) การต่ออายุใบอนุญาตเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ</p> <p>(6) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ 500 บาท</p> <p>(7) ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับอาหาร ฉบับละ 500 บาท</p>	<p style="text-align: center;"><u>อัตราค่าธรรมเนียม</u></p> <p>(1) ใบอนุญาตผลิตอาหาร ฉบับละ 100,000 บาท</p> <p>(2) ใบอนุญาตผลิตอาหารเป็นการเฉพาะคราว ฉบับละ 10,000 บาท</p> <p>(3) ใบอนุญาตนำเข้าอาหาร ฉบับละ 200,000 บาท</p> <p>(4) ใบอนุญาตนำเข้าอาหารเป็นการเฉพาะคราว ฉบับละ 20,000 บาท</p> <p>(5) ใบอนุญาตโฆษณาอาหาร ฉบับละ 10,000 บาท</p> <p>(6) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ฉบับละ 50,000 บาท</p> <p>(7) ใบสำคัญการแจ้งรายการ ฉบับละ 20,000 บาท</p> <p>(8) ใบสำคัญการจดทะเบียน ฉบับละ 10,000 บาท</p> <p>(9) การต่ออายุใบอนุญาตเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ</p> <p style="text-align: center;">การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมอาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงชนิด กลุ่ม ประเภทของอาหาร ขนาดและกิจการของผู้ประกอบการ และประเภทของการแก้ไขเปลี่ยนแปลง</p>

ส่วนที่ 2

บทวิเคราะห์

จากการศึกษาพบว่าพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนั้น ได้ถูกตราขึ้นเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารที่ใช้อยู่ในขณะนั้นมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและยังไม่มีบทบัญญัติคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคที่รัดกุมเพียงพอ จึงได้มีการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาการ โดยมีเนื้อหาสาระมุ่งหมายในการควบคุมคุณภาพของอาหาร มุ่งคุ้มครองผู้บริโภคเป็นสำคัญ ซึ่งวิธีการในการควบคุมจะมุ่งเน้นในเรื่องของการขออนุญาต การตรวจสอบการขึ้นทะเบียน รวมถึงในเรื่องของการโฆษณาเกี่ยวกับอาหาร เป็นต้น มีการกำหนดนิยามของคำว่า “อาหาร” ไว้อย่างชัดเจนในบทบัญญัติมาตรา 4 ว่าให้หมายความถึง ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(1) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทหรือยาเสพติดให้โทษ

(2) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุเจือปนอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่น รส

ซึ่งการกำหนดบทนิยามคำว่า “อาหาร” ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 มุ่งเน้นที่จะให้ความสำคัญกับการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคอาหารที่บุคคลนำเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นการดื่ม กิน อมหรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ รวมไปถึงส่วนผสมในอาหาร อาทิ สีสผสมอาหาร ผงชูรส เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 เป็นกฎหมายที่ได้มีการประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานานและพบว่ายังมีบทบัญญัติในหลายมาตราที่ไม่เหมาะสมกับการบังคับใช้ในปัจจุบันแล้ว อาทิ กระบวนการอนุญาตเกี่ยวกับอาหาร เช่น การผลิตอาหาร การจัดเก็บค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากผู้ประกอบการในการยื่นคำขอใบอนุญาต เป็นต้น ด้วยเหตุนี้คณะรัฐมนตรีจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พบว่าจะมีผู้ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมายโดยตรง ได้แก่ ผู้ประกอบการผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายอาหาร ผู้ทำโฆษณา รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ และประชาชน โดยจากการศึกษาร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พบว่ามีประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ประเด็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม

1.1 การยกเลิกบทนิยาม

พบว่าร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ยกเลิกบทนิยาม ดังนี้

1.1.1 “อาหารควบคุมเฉพาะ” ซึ่งการตบหนิยามนี้จะก่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ สามารถกำหนดประเภทอาหารตามระดับความเสี่ยง และสามารถกำหนดมาตรการในการควบคุมให้เหมาะสมกับประเภทของอาหารนั้นได้

1.1.2 “ตำรับอาหาร” การตบหนิยามนี้จะทำให้เกิดความสอดคล้องกับบทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากร่างกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้แสดงรายละเอียดรายการของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนประกอบอาหารเมื่อมีการขอขึ้นทะเบียนอาหาร การขอจดแจ้งอาหาร และการขอแจ้งรายการอาหารแล้ว

1.1.3 “โรงงาน” การตบหนิยามนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 นั้นได้มีการแก้ไข ทำให้ไม่สามารถนำบทนิยามดังกล่าวมาใช้กับพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ได้

1.2 การเพิ่มบทนิยาม

พบว่าร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... มีการเพิ่มเติมบทนิยาม ซึ่งไม่เคยบัญญัติไว้ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ดังนี้

1.2.1 “วัตถุดิบอาหาร” เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้มีความหมายเฉพาะวัตถุที่สัมผัสอาหารเพื่อรักษาคุณภาพอาหารหรือเพื่อประโยชน์ในการผลิตอาหารเท่านั้น

1.2.2 “เอกสารกำกับอาหาร” เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติในปัจจุบันที่มีการใช้เอกสารกำกับอาหารบางประเภท

1.2.3 “ข้อความ” เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำต่าง ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

1.2.4 “โฆษณา” เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ครอบคลุมถึงการส่งเสริมการขาย

1.2.5 “สถานที่” เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับการตบหนิยามคำว่า “โรงงาน” และให้ครอบคลุมทุกที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับอาหาร ซึ่งรวมถึงบริเวณของสถานที่ เช่น สถานที่ผลิตสถานที่นำเข้า

1.2.6 “กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” เพื่อให้มีความชัดเจนเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน เช่น การพิจารณาคำขอ การตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร การประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสอบสถานประกอบการ เป็นต้น

1.2.7 “เลขาธิการ” เพื่อใช้อ้างอิงในบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และลดการเขียนซ้ำ

ข้อสังเกตจากการศึกษาพบว่า การแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามข้างต้น จะก่อให้เกิดผลดีในแง่ของการกำหนดความหมายของถ้อยคำที่ใช้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้มีความชัดเจน และมีความสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการอาหารและยา (อย.)

2. ประเด็นการกำหนดกลุ่มอาหารและแก้ไขมาตรการดำเนินการเกี่ยวกับอาหาร

โดยหลักแล้วตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 มาตรา 6 บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (ในฐานะรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้) มีอำนาจประกาศราชกิจจานุเบกษา กำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของอาหารควบคุมเฉพาะตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือ

ลักษณะของอาหารนั้น ๆ ที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย เป็นต้น แต่เมื่อศึกษาร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พบว่า ได้บัญญัติให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาหารมีอำนาจประกาศ 18 เรื่อง ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ด้วยก็ได้

(2) กำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ และกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติมหรือแตกต่างจากที่กำหนดตาม (1) สำหรับอาหารควบคุมเฉพาะตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย

(3) กำหนดอาหารควบคุม และกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติมหรือแตกต่างจากที่กำหนดตาม (1) สำหรับอาหารควบคุมตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ที่ผลิตเพื่อ นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย

(4) กำหนดอาหารจัดแจ้ง และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติมหรือแตกต่างจากที่กำหนดตาม (1) สำหรับอาหารจัดแจ้งตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ด้วยก็ได้

(5) กำหนดประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้า เพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายที่ต้องผ่านการประเมินความปลอดภัยอาหาร และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินความปลอดภัยของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่ายหรือจำหน่าย รวมทั้งการประเมินการกล่าวอ้างทางสุขภาพ

(6) กำหนดอัตราส่วนของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมอาหารตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย

(7) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้วัตถุเจือปนอาหาร หรือการใช้วัตถุอื่นในอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย

(8) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้ภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัส อาหาร ตลอดจนกำหนดห้ามใช้วัตถุใดเป็นภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหาร สำหรับอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหารดังกล่าวด้วยก็ได้

(9) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลักษณะของเลขสารบบอาหารหรือเครื่องหมายแสดงการขึ้นทะเบียน การแจ้งรายการ หรือการจัดแจ้ง

(10) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงฉลากหรือเอกสารกำกับอาหาร สำหรับอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดประเภทและชนิดอาหารซึ่งจะต้องมีฉลากหรือเอกสารกำกับอาหาร รวมทั้งกำหนดข้อความในฉลากหรือเอกสารกำกับอาหารด้วยก็ได้

(11) กำหนดวิธีการผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ในการผลิตและการเก็บรักษาอาหารเพื่อป้องกันมิให้อาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย เป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ ตามพระราชบัญญัตินี้

(12) กำหนดอาหารที่ห้ามผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดเงื่อนไขเพื่อการดังกล่าวไว้ด้วยก็ได้

(13) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจำหน่ายอาหารตามประเภท หรือชนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(14) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขนส่งและการเก็บรักษาอาหาร

(15) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการโฆษณาอาหาร และข้อห้ามในการโฆษณาอาหาร ที่เห็นว่าอาจชักจูงประชาชนให้บริโภคอาหารนั้นในทางที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ปลอดภัย หรือโดยไม่จำเป็น

(16) กำหนดอาหารที่ห้ามโฆษณา ทั้งนี้ อาจกำหนดเงื่อนไขเพื่อการดังกล่าวไว้ด้วยก็ได้

(17) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจวิเคราะห์ทางวิชาการซึ่งอาหาร รวมทั้งเอกสารอ้างอิง

(18) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การเก็บตัวอย่าง การยึดและการอายัด”

จากการศึกษาพบว่าอำนาจในการควบคุมอาหารและคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับอาหาร ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขในการประกาศราชกิจจานุเบกษา ซึ่งกำหนดอำนาจไว้เพียง 10 เรื่อง ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาหาร มีอำนาจประกาศถึง 18 เรื่อง ดังปรากฏข้างต้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องใหม่ เช่น (1) (2) (3) (4) (5) (8) (9) (16) เป็นต้น ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

การกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาหารมีอำนาจในการประกาศควบคุมอาหารและคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับอาหาร ผู้ศึกษามีความเห็นว่าจะเป็นผลดีเนื่องจากการกำหนดให้คณะกรรมการอาหารสามารถเสนอคำแนะนำแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเพื่อประกอบการพิจารณาในการออกประกาศเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะก่อให้เกิดความรอบคอบ รัดกุม อันมาจากความคิดเห็นของบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องในรูปแบบของคณะกรรมการ ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านอาหาร อาทิ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมควบคุมโรค เป็นต้น

เมื่อพิจารณาจากร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จะพบว่ามีการกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดกลุ่มอาหารตามระดับความเสี่ยง และมาตรการเพื่อควบคุมอาหารดังกล่าว ดังนี้

1. อาหารควบคุมเฉพาะ
2. อาหารควบคุม และ
3. อาหารจัดแจ้ง

ทั้งนี้ การกำหนดกลุ่มอาหารตามระดับความเสี่ยงดังกล่าวข้างต้นจะสอดคล้องกับข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ และสอดคล้องกับมาตรการควบคุมอาหารในระดับสากล เพราะตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 กำหนดเพียงแต่คุณภาพหรือมาตรฐานของอาหารควบคุมเฉพาะหรือที่มีใช้อาหารควบคุมเฉพาะเท่านั้น

3. ประเด็นอำนาจของคณะกรรมการอาหาร

จากการศึกษาเปรียบเทียบหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอาหารตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 กับร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พบว่ามีการกำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอาหารเกี่ยวกับการควบคุมและกำกับดูแลอาหารให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น อาทิ การให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีหรือเลขาธิการในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายและมาตรการควบคุมและกำกับดูแลอาหาร การให้ความเห็นชอบแก่ผู้อนุญาตในการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต เป็นต้น

ประการแรก การกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอาหาร นั้น ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน 2 วาระไม่ได้ ซึ่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ครบวาระ อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ ซึ่งผู้ศึกษาเห็นว่า เป็นผลดีที่ทำให้มีการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิใหม่เพื่อให้เกิดความหลากหลายจากประสบการณ์ความคิดของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคน ที่จะเข้ามาเป็นกรรมการ ก่อให้เกิดผลดีในการปฏิบัติหน้าที่และไม่เป็นการผูกขาดอำนาจการเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งอันอาจจะมีผลเป็นการให้คุณหรือให้โทษกับผู้หนึ่งผู้ใดเพราะเหตุว่าอยู่ในตำแหน่งมาเป็นระยะเวลานาน

ประการต่อมา การที่ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่า ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว และเมื่อครบกำหนด หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ ผู้ศึกษาเห็นว่า เป็นการยกเว้นกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกัน

ประการสุดท้าย ประเด็นการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้นมาอีก 1 ข้อ คือ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินอกจากจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว หากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ ผู้ศึกษามีความเห็นว่าการกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีที่มาจาก การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้ง และหากรัฐมนตรีเห็นว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนใดปฏิบัติหน้าที่บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถก็สามารถให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิรายนั้น ๆ พ้นจากตำแหน่งได้ กล่าวคือเมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีที่มาจากแต่งตั้งของ

รัฐมนตรี ในทางกลับกันรัฐมนตรีก็ย่อมมีดุลพินิจที่จะวินิจฉัยและตัดสินใจให้กรรมการผู้ทรงคุณที่เข้าเงื่อนไขของร่างกฎหมายดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งไปได้เช่นกัน

4. ประเด็นมาตรการในการควบคุมสถานที่ผลิตอาหารเพื่อจำหน่าย

ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติถึงการไม่ให้ผู้ใดตั้งโรงงานผลิตอาหารเพื่อจำหน่าย เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้กำหนดว่าห้ามมิให้ผู้ใดผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายในสถานที่ใด ๆ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต จะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้กำหนดให้การผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายต้องได้รับอนุญาต สถานที่ผลิต ซึ่งใช้คำว่า “สถานที่” แทนคำว่า “โรงงาน” เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 นั้นได้มีการแก้ไข ทำให้ไม่สามารถนำบทนิยามดังกล่าวมาใช้กับพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ได้อีก

ทั้งนี้ จากการศึกษาพบว่ามิบทยกเว้นไม่ให้บังคับกับการผลิตอาหารในสถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และสถานที่ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

(1) อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จ และจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม เว้นแต่เป็นการผลิตอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุมหรืออาหารจัดแจ้ง แล้วแต่กรณี ที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตามให้ขอรับใบอนุญาต

(2) สถานที่จำหน่ายอาหาร ณ ที่หรือทางสาธารณะ

กรณีการเพิ่มบทยกเว้นข้างต้น ผู้ศึกษาเห็นว่าจะทำให้เกิดความชัดเจน ครอบคลุมมากยิ่งขึ้นสำหรับการขอรับอนุญาตเป็นสถานที่ผลิตอาหาร ซึ่งโดยหลักจะต้องเป็นสถานที่ผลิตอาหารเพื่อจำหน่าย แต่หากเป็นอาคารสถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จ และจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที เช่นนี้ไม่จำเป็นต้องขอรับใบอนุญาต ยกตัวอย่างเช่นร้านขายอาหารตามสั่ง ร้านหมูกระทะ เป็นต้น หรือกรณีนมโรงเรียนที่มีการนำเสียจากการตรวจสอบพบว่าเป็นเกิดจากกระบวนการขนส่งที่ไม่เหมาะสมกับประเภทของอาหาร โดยตามกฎหมายเดิมหน่วยงานสามารถตรวจสอบได้เพียงกระบวนการในโรงงานเท่านั้น ไม่ครอบคลุมในการขนส่ง ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ การแก้ไขในครั้งนี้จะช่วยให้กระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาหารมีการตรวจสอบ ควบคุมดูแลให้ได้คุณภาพ และปลอดภัยต่อผู้บริโภคตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ

5. ประเด็นการต่ออายุใบอนุญาต

สำหรับประเด็นของการเพิ่มบทบัญญัติที่กำหนดในขอต่ออายุใบอนุญาตได้ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่เกิน 1 เดือน ซึ่งร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กำหนดว่าผู้รับอนุญาตซึ่งใบอนุญาตของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือน จะยื่นคำขอต่ออายุและขอผ่อนผันโดยแสดงเหตุผลในการที่มีได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนด แต่การขอผ่อนผันไม่เป็นเหตุให้พ้นผิดตามมาตรา 75/20 กล่าวคือ ผู้รับอนุญาตผู้ใดยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแต่ภายในเวลาที่กำหนด ต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันวันละ

ไม่ต่ำกว่าห้าร้อยบาทแต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตในประเด็นนี้ผู้ศึกษาเห็นว่า การกำหนดค่าปรับเป็นโทษที่อาจเกิดผลกระทบต่อผู้ขอใบอนุญาต กล่าวคือ ผู้ศึกษาเห็นว่า การขอผ่อนผัน โดยแสดงเหตุผลในการที่มีได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนด หากเป็นเหตุผลที่รับฟังได้ สมควรที่จะให้มีการงดเว้นค่าปรับเสีย นอกจากนี้ในประเด็นของอัตราโทษปรับที่กำหนดเป็นรายวันวันละไม่ต่ำกว่า 500 บาท นั้น เป็นการกำหนดอัตราโทษปรับที่ไม่กำหนดเพดานชั้นสูงต่อวันเอาไว้ อาจทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ที่มีความแตกต่างกันในข้อเท็จจริงอย่างเดียวกันหรือที่เรียกว่าการเลือกปฏิบัติได้

6. ประเด็นกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร

ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้กำหนดให้เพิ่มเติม “หมวด 2/1 กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” ซึ่งในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารนั้น ตามร่างมาตรา 19/3 นอกจากเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) และเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมายให้ทำกิจการในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศทำหน้าที่ในการประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสถานประกอบการ หรือการตรวจสอบทั้งในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารของส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเพื่อให้กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นบัญชีจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ซึ่งจากการศึกษาพบว่าจุดมุ่งหมายของการกำหนดให้มีกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารข้างต้นเพื่อต้องการให้กระบวนการพิจารณาอนุญาตเกิดความรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะจะสังเกตเห็นว่ามีการกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญเข้ามาร่วมดำเนินการกับรัฐในการพิจารณาอนุญาต รวมถึงประเมินความปลอดภัยด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ศึกษาเห็นว่าในประเด็นของค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารนั้น ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กำหนดให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาหาร ซึ่งรัฐหลักการค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ให้กับผู้ประกอบการมีส่วนรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ทั้งในการตรวจวิเคราะห์ การตรวจสถานที่ และการประเมินเอกสารวิชาการ แม้จะช่วยให้รัฐประหยัดงบประมาณในส่วนนี้ได้ แต่ประชาชนอาจได้รับผลกระทบในท้ายที่สุด เพราะเหตุว่าผู้ประกอบการจะต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มสูงขึ้น และเมื่อผู้ประกอบการมีรายจ่ายที่มากขึ้นย่อมส่งผลต่อการกำหนดราคาขายหรือคุณภาพของอาหารเนื่องจากต้องการลดต้นทุนค่าใช้จ่ายเหล่านี้ด้วย

7. ประเด็นการกำหนดเงื่อนไขการผลิตอาหารเพื่อส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร

ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างมาตรา 19 วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “เพื่อประโยชน์ในการส่งออก ผู้รับอนุญาตผลิตจะผลิตอาหารเพื่อส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรได้ โดยมีคุณภาพหรือมาตรฐาน การใช้วัตถุเจือปนอาหาร การใช้ภาชนะบรรจุ การแสดงฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามมาตรฐานของต่างประเทศ หรือมาตรฐานระหว่างประเทศ โดยต้องจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อกำหนดของประเทศผู้ซื้อหรือผู้สั่งซื้อ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ รวมทั้งจัดให้มีการทำข้อมูลการส่งออก

เก็บรักษาไว้และพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ” ซึ่งเป็นการแก้ไขเงื่อนไขกรณีการผลิตอาหารเพื่อส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรจากเดิมที่ต้องกำหนดให้ต้องจัดทำรายงาน แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้แก้ไขเป็นการจัดทำข้อมูลการส่งออกเก็บรักษาไว้เพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อร้องขอ

ผู้ศึกษาเห็นว่า การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์กับผู้ประกอบการเนื่องจากจะช่วยลดภาระทั้งงบประมาณ และเวลาของผู้ประกอบการที่จะต้องจัดเตรียมเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ เพื่อจัดทำรายงานทุกครั้ง รวมไปถึงเป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศอันเนื่องมาจากการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการ และในขณะเดียวกันรัฐได้มีข้อมูลการตรวจสอบหรือเฝ้าระวัง เช่น กรณีสินค้าถูกส่งคืน เป็นต้น

8. ประเด็นมาตรการควบคุมอาหาร

จากการศึกษาร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หมวด 5 พบว่า มีการกำหนดให้อาหารควบคุมเฉพาะต้องขึ้นทะเบียน อาหารควบคุมต้องแจ้งรายการ และอาหารจัดแจ้งต้องจัดแจ้ง

สำหรับมาตรา 20 เป็นการกำหนดมาตรการควบคุมและลักษณะของอาหารเสื่อมคุณภาพโดยกำหนดว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายซึ่งอาหารดังต่อไปนี้ (4) อาหารเสื่อมคุณภาพ” โดยเป็นการยกเลิกความใน (4) อาหารอื่นที่รัฐมนตรีกำหนด ตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งมุ่งหวังที่จะดำเนินการกับอาหารที่หมดอายุและอาหารที่มีลักษณะทางกายภาพเปลี่ยนแปลงไป ได้ทันที ถือเป็นกลไกที่จะทำให้การดำเนินการมีความรวดเร็วและผู้บริโภคอาหารได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้น และสามารถนำอาหารที่เสื่อมคุณภาพอันเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยสำหรับการบริโภคออกจากตลาดได้อย่างทันท่วงที ไม่เกิดความเสียหายในวงกว้าง

สำหรับกรณีการขอรับใบแทนใบสำคัญของอาหารทั้งอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง รวมตลอดถึงหลักเกณฑ์ในการดำเนินการและแก้ไขเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ผู้ศึกษาเห็นว่า จะก่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติ ไม่ก่อให้เกิดภาระทางเอกสารที่มากเกินไปของผู้ประกอบการและจะเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี

9. ประเด็นมาตรการควบคุมการโฆษณาสรรพคุณของอาหาร

การกำหนดมาตรการในการควบคุมโฆษณา ตามหมวด 5/1 ของร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กำหนดหลักเกณฑ์ในการโฆษณา และกำหนดให้การโฆษณาคุณสมบัติ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารต้องได้รับอนุญาตก่อนนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่า ปัจจุบันมีประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการโฆษณาที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง ทำให้หลงเชื่อในเรื่องของคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหาร การที่รัฐกำหนดควบคุมโฆษณาดังกล่าว จะก่อให้เกิดผลดีต่อประชาชน อันเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคได้ ในขณะเดียวกันรัฐเองก็จำเป็นต้องพิจารณาถึงอัตราค่าลงคนภาครัฐหรืองบประมาณที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการดังกล่าว เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ เช่น การติดตามโฆษณาที่ได้รับอนุญาตว่าเป็นไปตามเงื่อนไขกฎเกณฑ์ที่ได้รับอนุญาตไว้หรือไม่ เป็นต้น เพื่อที่จะได้

ดำเนินการกับผู้ฝ่าฝืนในการออกคำสั่งให้แก้ไข ระวังการโฆษณา รวมถึงการเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณา ตามความร้ายแรงแห่งกรณี

10. ประเด็นอัตราค่าธรรมเนียม

ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่เพิ่มสูงขึ้นทุกรายการ ยกตัวอย่างเช่น ใบอนุญาตผลิตอาหาร อัตราค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 กำหนดไว้ ฉบับละ 10,000 บาท ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กำหนดไว้ฉบับละ 100,000 บาท ซึ่งหากพิจารณาแล้วจะพบว่ามีการกำหนดอัตราที่เพิ่มสูงขึ้นมาก ผู้ศึกษาเห็นว่า อัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าว จะเป็นการสร้างภาระค่าใช้จ่ายให้กับผู้ประกอบการมากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับการส่งเสริมให้เกิดธุรกิจในระดับ ขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทุนไม่มาก กล่าวคือ เมื่อมีค่าใช้จ่ายมากขึ้นทำให้การส่งเสริมธุรกิจในระดับ ขนาดกลางและขนาดย่อมเกิดขึ้นได้ยากหรือประสบกับปัญหาสภาพคล่องทางการเงินได้ รวมถึงไม่สอดคล้อง กับภาวะทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทั้งนี้ ผู้ศึกษาเห็นด้วยกับการเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้มีความเหมาะสมโดยอาจกำหนดในรูปแบบการเก็บค่าธรรมเนียมแบบขั้นบันได เช่น ในช่วงเริ่มแรกควรมี การเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตผลิตอาหารที่ไม่สูงมากนัก เพื่อเป็นการจูงใจให้กับผู้ริเริ่มทำธุรกิจในระดับ ขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะยื่นขอรับใบอนุญาตผลิตอาหารได้ตัดสินใจและจดทะเบียนเพิ่มมากขึ้น อันจะ เป็นผลดีทั้งต่อเศรษฐกิจในภาพรวมอีกด้วยรวมถึงเมื่อมีผู้ผลิตอาหารที่มากขึ้นย่อมจะเกิดการแข่งขันทั้งในเรื่อง ของคุณภาพ ราคาสินค้า ซึ่งในท้ายที่สุดประชาชนจะได้รับประโยชน์ด้วย

11. ผลกระทบที่อาจได้รับจากร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ผู้ศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ ผลกระทบเชิงบวกและผลกระทบเชิงลบ

11.1 ผลกระทบเชิงบวก

11.1.1 ด้านเศรษฐกิจ

(1) เกิดการปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการพิจารณาอนุญาต (สถานที่ ผลิตภัณฑ์ และ โฆษณา) การประเมินความปลอดภัย และการผลิตเพื่อการส่งออก สามารถลดต้นทุน ขั้นตอนและระยะเวลา การพิจารณา รวมทั้งความซ้ำซ้อนในการตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรฐานภายในประเทศ ทำให้ ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกในการดำเนินการทางการค้า ทั้งยังเป็นการเพิ่มโอกาสทางการค้าให้กับอาหาร ของไทย

(2) เกิดการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินการกับสินค้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึด หรืออายัดไว้ ทำให้ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกในการส่งคืนสินค้าที่ไม่ถูกต้อง ทั้งยังเป็นการลดอุปสรรค ทางการค้า ให้กับการนำเข้าอาหารของไทย

(3) เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะการตรวจสอบคำขอ ค่าตอบแทนในการประเมินเอกสารวิชาการเพื่อการประเมินความปลอดภัยก่อนการพิจารณา อนุญาต รวมทั้ง การจัดเก็บหรือเรียกเก็บอาหารที่ไม่เหมาะสม หรือไม่ปลอดภัยสำหรับการบริโภค

11.1.2 ด้านสังคม

ระบบการพิจารณาอนุญาต การตรวจสอบและดำเนินการตามกฎหมายสำหรับอาหารหรือการโฆษณาอาหาร ซึ่งเป็นเท็จหรือหลอกลวง การดำเนินการกับอาหารที่ไม่ปลอดภัยสำหรับการบริโภค เช่น อาหารไม่บริสุทธิ์ อาหารผิดมาตรฐาน ภายใต้การจัดการทรัพยากรของรัฐที่เพียงพอ มีความชัดเจน และมีประสิทธิภาพ ช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของระบบการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคภายในประเทศ ทำให้ประชาชนเกิดความมั่นใจและมีความปลอดภัยในการบริโภคอาหารที่จำหน่าย

11.1.3 ด้านสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

การแก้ไขกฎหมายจะทำให้ระบบการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่ประเมินความปลอดภัยก่อนพิจารณาอนุญาต การพิจารณาอนุญาต (สถานที่ ผลิตภัณฑ์ โฆษณา) การดำเนินการกับอาหาร หรือการโฆษณาที่ถูกต้อง เมื่อประชาชนได้บริโภคอาหารที่ผ่านการประเมินความปลอดภัย อาหารที่ได้รับอนุญาตหรือมีความเหมาะสมแก่การบริโภค รวมถึงได้รับข้อมูลหรือข่าวสารที่ถูกต้องจากการโฆษณา ย่อมทำให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดี เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพต่อประเทศต่อไปได้

11.2 ผลกระทบเชิงลบ

11.2.1 ผู้ประกอบการผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายอาหาร รวมทั้งผู้ทำการโฆษณา ตามกฎหมายนี้มีภาระค่าใช้จ่ายในการขออนุญาตผลิตภัณฑ์อาหาร รวมถึงการโฆษณาอาหารตามกฎหมายฉบับนี้ และเมื่อผู้ประกอบการมีภาระค่าใช้จ่ายมากขึ้น จะทำให้ผู้ประกอบการขึ้นราคาสินค้าหรือราคาอาหารเพิ่มมากขึ้น ดังที่ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ไว้แล้ว

11.2.2. ระบบการพิจารณาอนุญาต ซึ่งดำเนินการในรูปแบบของคณะกรรมการนั้น นอกจากจะมีผลกระทบเชิงบวกดังข้างต้นแล้ว ยังมีผลกระทบเชิงลบได้เช่นเดียวกัน นั่นคือการเพิ่มขึ้นตอนมากขึ้นอันเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้กระบวนการต่าง ๆ เกิดความล่าช้า ไม่ทันการณ์หรือไม่สนใจให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ ๆ เพราะเห็นว่ามีความยุ่งยากและต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนานในการตรวจสอบต่าง ๆ เป็นต้น

นอกจากนั้น ข้อเสียของระบบคณะกรรมการ มีดังต่อไปนี้

(1) ใช้เวลาและค่าใช้จ่ายสูง เนื่องจากการประชุมของคณะกรรมการจะต้องมีการ เดินทางมาประชุม มีการอภิปรายที่ยาวนาน เพราะถ้าสามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วก็ไม่ต้องประชุม และบางครั้งต้องประชุมหลายครั้งกว่าจะได้ข้อยุติ ซึ่งใช้เวลายาวนานกว่าการตัดสินใจของบุคคลเพียงคนเดียว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการที่มีตำแหน่งระดับสูง ซึ่งกรรมการแต่ละคนต่างมีภารกิจมาก การนัดประชุมก็จะต้องมีความยากลำบาก อาจไม่ทันต่อการแก้ไขปัญหา

(2) การส่งผู้แทนมาประชุมแต่ไม่สามารถตัดสินใจแทนได้ในกรณีที่คณะกรรมการประกอบด้วยบุคคลที่มีตำแหน่งระดับสูง ซึ่งก็จะเป็นบุคคลที่มีภารกิจมากหรือได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในหลายคณะ อันจะส่งผลให้บุคคลดังกล่าวไม่สามารถมาร่วมประชุมได้ ซึ่งก็จะแก้ปัญหาโดยการส่งผู้แทนมาประชุมแทนและบ่อยครั้งที่พบว่าผู้แทนที่มาประชุมแทนไม่สามารถตัดสินใจแทนได้

(3) การตัดสินใจแบบเกรงใจกัน ในบางกรณีอาจเป็นการตัดสินใจที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากองค์ประกอบของคณะกรรมการจะมาจากบุคคลที่มีความหลากหลายฝ่ายที่มีความเป็นอิสระและมีความเท่าเทียมกัน ดังนั้น ในการตัดสินใจจึงมีความเป็นไปได้สูงที่จะมีความเกรงใจกัน และทำให้เกิดการตัดสินใจอย่างประนีประนอมกันที่จุดต่ำสุดที่มีส่วนร่วมกันได้ (least common denominator) ซึ่งเป็นจุดที่ไม่เข้มแข็งเพียงพอเท่ากับการตัดสินใจของบุคคลคนเดียว จนทำให้เกิดการละเลยในการเสนอข้อเท็จจริงหรือเสนอแง่มุมอื่นในการตัดสินใจ

(4) การแบ่งเป็นกลุ่มย่อยและแข่งขันกันเอง ในบางกรณีอาจมีกรรมการบางคนที่เป็นผู้ที่มีอำนาจเหนือหรือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในฐานะที่เป็นกรรมการตัดสินใจขององค์กรกลุ่ม ก็จะส่งผลให้คณะกรรมการที่มีฐานะเท่าเทียมกันเปลี่ยนแปลงไป จนกลายเป็นมีผู้นำและผู้ตามซึ่งผลของการประชุมก็จะไม่เป็นไปในทางที่ควรจะเป็น หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีการแตกแยกเป็นกลุ่ม ๆ ก็จะมีการแข่งขันระหว่างกลุ่มทำให้เกิดสถานการณ์แบบการเมืองซึ่งอาจทำให้เกิดการตัดสินใจหรือมีข้อเสนอแนะที่ไม่เหมาะสม

(5) การอภิปรายยาวนานและไม่สามารถตกลงกันได้ ในกรณีเป็นเรื่องที่จำเป็นต้องอาศัยความรู้ในหลายด้าน มีลักษณะสหวิทยาการ ที่ต้องมีการพิจารณาอย่างทั่วถึง จะมีการอภิปราย เกี่ยวกับเรื่องของขอบเขตและส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง ในที่สุดจะเกิดความยุ่งยากจนไม่สามารถจะตกลงกันได้ และมักเลื่อนการพิจารณาออกไป

(6) การแต่งตั้งกรรมการไม่ได้พิจารณาที่ความสามารถ การแต่งตั้งคณะกรรมการตามกฎหมายฉบับต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่จะพบว่าเป็นการแต่งตั้งกรรมการโดยตำแหน่ง แม้จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการโดยตัวบุคคลอยู่บ้างแต่ก็เป็นสัดส่วนที่น้อย ซึ่งอาจถือได้ว่าการแต่งตั้งบุคคลในคณะกรรมการส่วนใหญ่ไม่ได้พิจารณาที่ความสามารถเป็นหลัก แต่มักเป็นการแต่งตั้งโดยดูจากลักษณะงานในหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเสียมากกว่า

12. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับจากการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ครั้งนี้ทำให้เกิดการปรับปรุงกระบวนการพิจารณาอนุญาต ซึ่งเดิมผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือผู้จำหน่ายอาหารต้องรอผลการพิจารณาเอกสารวิชาการจากผู้เชี่ยวชาญหรือองค์กรผู้เชี่ยวชาญซึ่งเบิกจ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แต่เนื่องจากข้อจำกัดเกี่ยวกับงบประมาณและขั้นตอนการเบิกจ่าย การจัดทำทะเบียนผู้เชี่ยวชาญและองค์กรผู้เชี่ยวชาญในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารมีอัตราจ้างที่มีความผันผวนตามความเชี่ยวชาญและความต้องการของตลาดในขณะนั้น เช่น ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางจะมีอัตราค่าจ้างสูงกว่าผู้เชี่ยวชาญทั่วไป ซึ่งอัตราจะสูงกว่าระเบียบของกระทรวงการคลัง ในประเด็นนี้ผู้ประกอบการสามารถเลือกใช้บริการผู้เชี่ยวชาญในกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับอาหารเองได้ และผู้ประกอบการจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ แม้ว่าทำให้ต้นทุนเพิ่มขึ้นแต่จะมีผลให้สามารถจำหน่ายสินค้าได้รวดเร็ว โดยเฉพาะอาหารที่ใช้กระบวนการผลิตใหม่ หรือใช้วัตถุดิบที่ยังไม่มีประวัติการใช้เป็นอาหาร ย่อมเป็นการส่งเสริมให้เกิดการวิจัยและพัฒนาอาหารใหม่ รวมทั้งเทคนิคการตรวจสอบด้วย

ส่วนการขออนุญาตสถานที่ ผลิตภัณฑ์ และโฆษณาตามหลักเกณฑ์ที่มีความชัดเจนย่อมทำให้ การเตรียมและส่งเอกสารหรือหลักฐานเป็นไปตามข้อกำหนด ลดเวลาในการส่งข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบ การพิจารณาอนุญาต การคุ้มครองผู้บริโภคมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากการเพิ่มเติมอำนาจพนักงาน เจ้าหน้าที่ในการยึดอายุัด เรียกเก็บสินค้าทำให้การจัดการกับอาหารที่ไม่ปลอดภัยมีความชัดเจน

กรณีการส่งออกนั้น เดิมสินค้าส่งออกต้องมีคุณภาพหรือมาตรฐาน รวมทั้งต้องขออนุญาตให้เป็นไป ตามมาตรฐานภายในประเทศก่อนจะส่งออกได้ การปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวย่อมก่อให้เกิด ความคล่องตัวในการดำเนินการ ทำให้ผู้ประกอบการเกิดความสะดวกและลดต้นทุนได้เป็นอย่างมาก

ส่วนที่ 3

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ความสำคัญด้านความปลอดภัยทางอาหาร

ความปลอดภัยของอาหารที่บริโภคมีความสำคัญ เนื่องจากมีผลกระทบต่อภาวะสุขภาพ โดยในปัจจุบัน มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิตอาหาร ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเหล่านี้ทำให้อาหารมีความหลากหลายมากขึ้น ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและสามารถยืดอายุการเก็บรักษาไว้ได้นานถึงอย่างไรก็ตาม ปัญหาผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่ปลอดภัยก็เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย หลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เกิดจากโรคอาหารเป็นพิษ

ตามนิยามขององค์การมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ (Codex) ความปลอดภัยของอาหาร (Food Safety) หมายถึง อาหารนั้นจะต้องปลอดจากสารพิษและไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภค ทั้งนี้ต้องมีกรรมวิธีในการเตรียมปรุงผสม และรับประทานอย่างถูกต้องตามความมุ่งหมายของอาหารนั้น ๆ

ทั้งนี้ กระทรวงสาธารณสุขได้สรุปสถานการณ์สุขภาพของอาหาร พบว่า คนไทยมีโอกาสเสี่ยงจากการบริโภคอาหารที่ปนเปื้อนเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ซึ่งอันตรายที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้บริโภค มีอยู่ 3 ประเภท คือ

1. **อันตรายทางกายภาพ** หมายถึง อันตรายที่เกิดจากวัตถุปนปลอม เช่น เศษโลหะ เศษแก้ว ที่ปนอยู่ในอาหาร เป็นต้น

2. **อันตรายทางเคมี** หมายถึง อันตรายที่เกิดจากสารเคมีที่อยู่ในธรรมชาติ เช่น สารพิษตกค้างจากสารกำจัดศัตรูพืชในผักและผลไม้ ยาปฏิชีวนะตกค้างในเนื้อสัตว์ การใช้สารเคมีเจือปนในอาหารที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งสารบางอย่างในอาหารที่ทำให้เกิดอาการแพ้สำหรับคนบางกลุ่ม เช่น แพ้อาหารทะเล แพ้ถั่วลิสง เป็นต้น

3. **อันตรายทางชีวภาพ** หมายถึง อันตรายที่เกิดจากสิ่งมีชีวิต ได้แก่ เชื้อจุลินทรีย์ ปรสิตและไวรัส เช่น จุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคอาหารเป็นพิษ ก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วยต่อระบบทางเดินอาหารและระบบต่าง ๆ ในร่างกาย

อันตรายเหล่านี้ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพผู้บริโภคในระดับต่างกัน อาจทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยเล็กน้อยจนถึงรุนแรง โดยอาหารที่ผู้บริโภครับประทานมีทั้งอาหารสดที่เป็นผลผลิตจากฟาร์ม จนถึงอาหารแปรรูป ที่ผ่านกระบวนการแปรรูปอย่างง่ายและการแปรรูปอย่างเป็นระบบในโรงงานอุตสาหกรรม ดังนั้น เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคอาหารที่ปลอดภัย จึงมีการนำระบบควบคุมดูแล ตรวจสอบคุณภาพความปลอดภัยของอาหารที่ผลิตทุกขั้นตอนตลอดห่วงโซ่อาหาร (Food Chain) ตั้งแต่วัตถุดิบจากฟาร์ม (การเพาะปลูก/การเพาะเลี้ยง) การผลิต การแปรรูป การจัดจำหน่าย ตลอดจนถึงมือผู้บริโภค มาใช้ในการควบคุมผลิตภัณฑ์อาหารชนิดต่าง ๆ

ในประเทศไทย มีมาตรการทางกฎหมายเพื่อสนับสนุนการดำเนินการให้ได้อาหารที่มีความปลอดภัยในการบริโภค โดยการจัดตั้งสถานที่ผลิต การผลิต และการโฆษณา ต้องมีการขออนุญาตต่อหน่วยงานของรัฐก่อนดำเนินการทุกกรณี ไม่ว่าจะเป็นกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม หรือสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

การขออนุญาต	หน่วยงานที่ติดต่อ	
	หน่วยงานส่วนกลาง	หน่วยงานท้องถิ่น
1. สถานที่ผลิตอาหาร	1. กรมโรงงานอุตสาหกรรม 2. กองควบคุมอาหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	1. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 2. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
1. ผลิตภัณฑ์อาหาร	กองควบคุมอาหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
1. โฆษณาอาหาร	กองควบคุมอาหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

อาหารทุกกลุ่มไม่ว่าจะเป็นอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารที่กำหนดคุณภาพมาตรฐาน อาหารต้องมีฉลาก หรืออาหารทั่วไปที่จำหน่ายแก่ผู้บริโภค ไม่ว่าจะเป็นการผลิตภายในประเทศหรือที่มีการนำเข้ามาจากต่างประเทศจะต้องเป็นอาหารที่มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค กล่าวคือ ต้องเป็นอาหารไม่มีอันตรายจากจุลินทรีย์ มีการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องเหมาะสม ต้องเป็นอาหารที่ไม่มีอันตรายจากสารเคมี และต้องเป็นอาหารที่ปลอดภัยจากอันตรายด้านกายภาพ

ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการลงหรือพยายามลงผู้ซื้อให้เข้าใจผิดในเรื่องคุณภาพ ปริมาณ ประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงฉลากหรือการโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ กฎหมายได้กำหนดอาหารไม่บริสุทธิ์ อาหารปลอม อาหารผิดมาตรฐาน เป็นอาหารที่ห้ามผลิตและนำเข้าเพื่อจำหน่ายหรือซึ่งจำหน่าย ผู้ใดฝ่าฝืนจะมีโทษตามกฎหมาย

โดยอาหารตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 อาหารควบคุมเฉพาะ ได้แก่

1. นมผงสำหรับทารก
2. อาหารสำหรับทารก
3. อาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก
4. วัตถุเจือปนอาหาร
5. อาหารสำหรับผู้ที่ต้องการควบคุมน้ำหนัก

กลุ่มที่ 2 อาหารที่กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐาน ได้แก่

1. เครื่องดื่มเกลือแร่ ชา ชาสมุนไพร กาแฟ น้ำนมถั่วเหลือง น้ำแข็ง น้ำดื่ม น้ำแร่ธรรมชาติ
2. น้ำมันถั่วลิสง น้ำมันมะพร้าว น้ำมันปาล์ม ซอสถั่วเหลือง น้ำมันและไขมัน น้ำมันเนย เนยเนยแข็ง เนยเทียม เนยใสหรือกึ่ง
3. เกลือบริโภค ข้าวเติมวิตามิน ไข่เยี่ยวม้า ครีม ช็อกโกแลต ซอสบางชนิด น้ำส้มสายชู น้ำปลา น้ำผึ้ง แยม เยลลี่ มาร์มาเลด อาหารกึ่งสำเร็จรูป น้ำเกลือปรุงอาหาร

4. เครื่องดื่มในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท นมปรุงแต่ง นมเปรี้ยว นมโค ผลิตภัณฑ์ของนม ไอศกรีม

5. ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร รอยัลเยลลี่

กลุ่มที่ 3 อาหารที่ต้องมีฉลาก ได้แก่

1. อาหารมีวัตถุประสงค์พิเศษ
2. อาหารฉายรังสี
3. อาหารดัดแปลงพันธุกรรม
4. วัสดุสำเร็จรูปและขนมเยลลี่หมากฝรั่งและลูกอม ขนมปัง ซอสในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท แป้งข้าวกล้องผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ วัตถุแต่งกลิ่นรส อาหารพร้อมปรุงและอาหารสำเร็จรูปที่พร้อมบริโภคทันที
5. อาหารใหม่

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ อาหารนอกเหนือจากกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ซึ่งได้รับยกเว้นการแสดงเลขสารบบอาหาร ยกเว้นอาหารแปรรูปบรรจุในภาชนะพร้อมจำหน่าย จำพวกอาหารแปรรูปบรรจุในภาชนะพร้อมจำหน่ายหมายถึงอาหารที่ผ่านกระบวนการแปรรูป เช่น ดัดแต่งในลักษณะที่นำไปปรุงคั่วทำให้แห้ง หมักดอง เป็นต้น¹

การขออนุญาต แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. สถานที่ผลิตและนำเข้า

- พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 กำหนดให้ผู้ตั้งโรงงานผลิตหรือนำเข้าอาหารทุกประเภทเพื่อจำหน่ายจะต้องยื่นขออนุญาตตั้งโรงงานผลิตอาหารและขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักร
- สถานที่ผลิตอาหารที่ไม่เข้าข่ายโรงงานจะต้องยื่นคำขอรับเลขสถานที่ผลิตอาหาร
- กำหนดให้สถานที่ผลิตอาหาร 54 ประเภท ซึ่งได้แก่อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐาน อาหารที่ต้องมีฉลาก (ยกเว้นอาหารพร้อมปรุงและอาหารพร้อมบริโภค) และอาหารแช่เยือกแข็ง ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตอาหาร หรือเรียกว่า GMP ซึ่งเป็นระบบที่ดูแลด้านสุขลักษณะของสถานที่ผลิต ผู้ที่ผลิตอาหาร รวมทั้งการควบคุมป้องกันในทุกขั้นตอนกระบวนการผลิต

2. ผลิตภัณฑ์อาหาร

- ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานผลิต นำเข้า สถานที่ผลิตอาหารที่มีการผลิต นำเข้าอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารกำหนดคุณภาพมาตรฐาน อาหารที่ต้องมีฉลาก และอาหารทั่วไปแช่เยือกแข็ง จะต้องยื่นคำขอรับเลขสารบบอาหาร ได้แก่ การยื่นขอขึ้นทะเบียนตำรับอาหาร ขอใช้ฉลากอาหาร จดทะเบียน และแจ้งรายละเอียดของอาหาร

- อาหารทุกประเภท ได้แก่ อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารกำหนดคุณภาพมาตรฐาน อาหารที่ต้องมีฉลาก และอาหารทั่วไป ต้องมีการแสดงฉลากที่ถูกต้อง โดยการให้ข้อมูลและความรู้ด้านคุณค่าทางโภชนาการของอาหารเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงฉลาก ซึ่งเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ โดยต้องแสดงข้อมูล ดังนี้ 1) ชื่ออาหาร 2) เลขสารบบอาหาร 3) ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต 4) ปริมาณสุทธิ 5) ส่วนประกอบที่สำคัญ 6) วันเดือนปีที่ผลิตและวันหมดอายุ 7) คำแนะนำในการเก็บรักษาหรือวิธีปรุงเพื่อรับประทาน

¹ มาลี จีรวงศ์ศรี. (14 กันยายน 2561). มาตรฐานและกฎหมายเกี่ยวกับอาหาร. สืบค้น 8 พฤศจิกายน 2564 จาก <https://www3.rdi.ku.ac.th/wp-content/uploads/2018/08/%E0%A2.pdf>

3. การโฆษณา

- พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ได้กำหนดให้ผู้ประสงค์จะโฆษณาคุณภาพหรือสรรพคุณของอาหาร จะต้องขออนุญาตก่อน จึงดำเนินการโฆษณาได้ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาคุณภาพหรือสรรพคุณของอาหารซึ่งเป็นเท็จ หรือเป็นการหลอกลวงให้เกิดความหลงเชื่อโดยไม่สมควร

การขออนุญาตต้องยื่นขอต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีกรมอนามัยหรือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดดำเนินการได้ กรณีสถานที่ผลิตอาหารหรือสถานที่นำเข้าตั้งอยู่ที่ต่างจังหวัด ซึ่งผู้ประกอบการที่ไม่ขออนุญาตก่อนดำเนินการผลิตจะมีโทษตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์ที่จะขออนุญาตต้องไม่ใช่ยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท หรือยาเสพติดให้โทษ นอกจากนี้ ต้องเข้านิยามของประกาศของอาหารประเภทนั้น โดยมีรายละเอียดที่ต้องพิจารณาก่อนอนุญาต ดังนี้

1. คุณภาพมาตรฐาน จะต้องมีความเหมาะสมตามที่กำหนด
2. ภาชนะบรรจุ จะต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเรื่องภาชนะบรรจุสูตรและกรรมวิธีการผลิต จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด โดยต้องประกอบด้วยส่วนประกอบที่มีประวัติ
3. การใช้เป็นอาหาร ต้องไม่มีวัตถุที่ห้ามใช้ในอาหาร ต้องไม่ใช้วัตถุให้ความหวานแทนน้ำตาล ไม่ทำจากอาหารที่ห้ามผลิต การใช้วัตถุเจือปนอาหาร ต้องเป็นไปตามประกาศว่าด้วยเรื่องวัตถุเจือปนอาหาร กรณีสูตรมีการใช้วัตถุดิบชนิดใหม่ที่ไม่มีการใช้เป็นอาหาร ต้องส่งข้อมูลความปลอดภัย และกรณีที่เป็นสมุนไพร ต้องเป็นชนิดที่เคยอนุญาตให้ใช้เป็นอาหาร และในปริมาณขนาดที่น้อยกว่าการนำมารับประทานเป็นยา สมุนไพรที่อนุญาตให้ใช้เป็นอาหาร มีดังนี้ กระชายดำ/ กำเ้า/ เก้าก็/ คาร์โมมายล์/ เจ๊กเต็ก/ จับเลี้ยง/ ชะเอม/ ดอกสายน้ำผึ้ง/ ตะไคร้/ ตังกุย/ ตังเซียม/ เน็กฉงย้ง/ ใบกะเพรา/ ใบปอกระเจา (Moroheya)/ ใบไม้/ ใบมะกรูด/ ใบสะระแหน่/ ใบหม่อน/ เปลือกส้ม/ แปะก๊วย/ ผักคาวตอง/ มะขาม/ เม็ดบัว/ รากหญ้าคา/ ลูกเดือย/ ลูกสำรอง/ ลำไย/ ว่านกาบหอย/ว่านหางจระเข้/ สมอไทย/ ส้มแขก/ เสกตี/ โสม/ หน่อไม้ฝรั่ง (Asparagus)/ อบเชย/ ฮวยซัว ในส่วนที่ไม่อนุญาตให้ใช้เป็นอาหาร ได้แก่ รางจืด/ หญ้าหนวดแมว/ ว่านชักมดลูก/ กวาวเครือ/ โดไม้รู้ลัม
4. ลักษณะอาหาร ต้องเป็นไปตามกำหนด เช่น ซอสพริก ซอสมะเขือเทศ ต้องมีลักษณะเหลวหรือข้น เป็นเนื้อเดียวกัน นมดัดแปลงสำหรับทารกต้องมีลักษณะร่วนเป็นผงหรือแห้ง ไม่เกาะเป็นก้อน เป็นต้น
5. ฉลาก ต้องเป็นข้อความ รูปภาพ รอยประดิษฐ์ เครื่องหมายหรือเครื่องหมายการค้า ไม่ว่าจะ เป็นภาษาใดที่ปรากฏในฉลาก ต้องไม่เป็นเท็จหรือหลอกลวงให้เกิดความหลงเชื่อโดยไม่สมควร หรือไม่ทำให้เข้าใจผิดในสาระสำคัญ ไม่แสดงถึงชื่ออาหาร ส่วนประกอบของอาหาร อัตราส่วนของอาหาร ปริมาณของอาหาร หรือแสดงถึงสรรพคุณของอาหารอันเป็นเท็จ หรือเป็นการหลอกลวงให้เกิดความหลงเชื่อ
6. ฉลากโภชนาการ อาหารที่มีการกล่าวอ้างทางโภชนาการ การใช้คุณค่าในการส่งเสริมการขาย การระบุกลุ่มผู้บริโภคในการส่งเสริมการขาย และอาหารอื่นตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาหาร จะต้องแสดงฉลากโภชนาการ โดยมีหลักเกณฑ์ในการกล่าวอ้าง ดังนี้

- การกล่าวอ้างปริมาณสารอาหาร ตามระดับของสารอาหารหรือพลังงานในอาหาร แต่ไม่อนุญาตให้มีการกล่าวอ้างว่า “ปราศจาก” หรือ “ต่ำ” หากอาหารนั้นหรืออาหารชนิดนั้นโดยธรรมชาติทั่วไปเป็นไปตามเงื่อนไขอยู่แล้ว
- การกล่าวอ้างปริมาณโดยเปรียบเทียบ เป็นการเปรียบเทียบปริมาณของสารอาหารหรือพลังงานที่มีในอาหารกับอาหารอ้างอิง
- การกล่าวอ้างเกี่ยวกับหน้าที่ของสารอาหาร เป็นการกล่าวถึงหน้าที่ของสารอาหารที่มีต่อร่างกาย โดยต้องมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่เชื่อถือได้ และต้องไม่มีข้อความระบุหรือมีความหมายให้เข้าใจว่าการบริโภคสารอาหารนั้น จะสามารถป้องกันหรือบำบัดรักษาโรคได้ โดยกรณีที่เป็นผลิตภัณฑ์อาหารเสริม จะต้องแสดงข้อความว่าการได้รับสารอาหารต่าง ๆ นั้น ควรได้รับการบริโภคอาหารหลักที่หลากหลายครบทั้ง 5 หมู่ และเป็นสัดส่วนที่พอเหมาะ ไม่ควรบริโภคเกินค่าปริมาณสารอาหารที่แนะนำให้บริโภคต่อวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป และเด็กและสตรีมีครรภ์ไม่ควรรับประทาน ส่วนกรณีอาหารอื่น นอกเหนือจากผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร จะต้องแสดงข้อความว่าการได้รับสารอาหารต่าง ๆ นั้น ควรได้รับการบริโภคอาหารหลักที่หลากหลายครบทั้ง 5 หมู่ และเป็นสัดส่วนที่พอเหมาะ²

ระบบคุณภาพอาหาร (Quality System)

ระบบคุณภาพ (Quality System) หรือบางครั้งเรียกว่า ระบบประกันคุณภาพ (Quality assurance System) เป็นการดำเนินการเพื่อให้สถานที่ผลิตมีมาตรฐาน โดยคำนึงถึงทุกขั้นตอนของการผลิตรวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องถูกควบคุมตรวจสอบอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและปลอดภัย หากระบบมีการดำเนินการถูกต้องแล้ว จะสามารถช่วยตรวจสอบกลับถึงสาเหตุได้เมื่อผลิตภัณฑ์มีปัญหา

ในระดับสากล ระบบคุณภาพในอุตสาหกรรมอาหาร ได้แก่ GMP (Good Manufacturing Practice) และ HACCP (Hazard Analysis Critical Control Point) ซึ่งมีความสำคัญและมีการดำเนินการในประเทศไทย ตามกระแสความต้องการการบริโภคอาหารภายในประเทศ และกระแสการค้าโลกที่มีการแข่งขันในเรื่องคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยของอาหารมากยิ่งขึ้น

ในประเทศไทย หลักเกณฑ์ขั้นต่ำในการดำเนินการสถานที่ผลิตอาหาร (Minimum Requirement) จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 1 ภายใต้ พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.2522 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ผลิตจัดสถานที่ เครื่องจักรอุปกรณ์ และให้มีการดำเนินการในเรื่องสุขาภิบาลและสุขลักษณะเบื้องต้นอย่างถูกต้อง โดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีการที่ดีในการผลิต หรือที่เรียกว่า GMP

โดยมาตรการ GMP เป็นการปรับเปลี่ยนระบบโดยใช้กฎหมายเป็นมาตรการรองรับ ซึ่งจะเป็นวิธีที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในรูปธรรมได้อย่างแท้จริง แต่การเปลี่ยนแปลงในลักษณะดังกล่าว ในปัจจุบัน GMP ได้ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมาย เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดผลดีต่อคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์อาหารประกอบด้วย

² ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหาร. (ม.ป.ป.). บทที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหาร. สืบค้น 8 พฤศจิกายน 2564 จาก <http://203.157.114.24/ita/files/1.pdf>

1. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 193) พ.ศ.2543 และ (ฉบับที่ 239) พ.ศ.2544 เรื่อง วิธีการผลิต เครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิต และการเก็บรักษาอาหาร (GMP สุขลักษณะทั่วไป) โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ผู้ผลิตมีมาตรการในขั้นตอนการผลิต เพื่อป้องกันการปนเปื้อนอันตรายในตัวผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีข้อกำหนด ดังต่อไปนี้

1. สถานที่ตั้งและอาคารผลิต
2. เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ในการผลิต
3. การควบคุมกระบวนการผลิต
4. การสุขาภิบาล
5. การบำรุงรักษาและการทำความสะอาด
6. บุคลากรและสุขลักษณะ

2. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 220) พ.ศ.2544 เรื่อง น้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท (ฉบับที่ 3) (GMP น้ำบริโภค) ประกาศกระทรวงฯ ทั้ง 2 ฉบับนี้ มีผลบังคับใช้สำหรับผู้ประกอบการรายใหม่ตั้งแต่วันที่ 24 กรกฎาคม 2544 ส่วนรายเก่ามีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 24 กรกฎาคม 2546 โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ผู้ผลิตมีมาตรการในขั้นตอนการผลิต เพื่อป้องกันการปนเปื้อนอันตรายในตัวผลิตภัณฑ์ น้ำบริโภค พร้อมทั้งขยายรายละเอียดในการควบคุมเพื่อป้องกันการปนเปื้อนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มเติมในส่วนของบันทึกและรายงาน เพื่อให้ผู้ผลิตเห็นความสำคัญและประโยชน์ในการเก็บข้อมูลรายงานบันทึกที่เกี่ยวข้อง เช่น ผลวิเคราะห์แหล่งน้ำและผลิตภัณฑ์ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยในการแก้ไขและป้องกันหากเกิดปัญหากับผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีข้อกำหนด ดังนี้

1. สถานที่ตั้งและอาคารผลิต
2. เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ในการผลิต
3. แหล่งน้ำ
4. การปรับคุณภาพน้ำ
5. ภาชนะบรรจุ
6. สารทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ
7. การบรรจุ
8. การควบคุมคุณภาพมาตรฐาน
9. การสุขาภิบาล
10. บุคลากรและสุขลักษณะผู้ปฏิบัติงาน
11. บันทึกและรายงาน

นอกจาก GMP ระบบคุณภาพอาหารที่สำคัญอีกระบบคือ ระบบวิเคราะห์อันตรายและควบคุมจุดวิกฤต (HACCP: Hazard Analysis and Critical Control Point) ซึ่งการที่ผู้ผลิตจะดำเนินการจัดทำระบบนี้ต้องมีพื้นฐานในเรื่องระบบ GMP ที่ดีเสียก่อน ปัจจุบันในวงการอุตสาหกรรมต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพที่มุ่งการป้องกัน เน้นการดำเนินงานที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มต้นและตลอดสายการผลิต มากกว่าการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ขั้นตอนสุดท้าย หลายประเทศเริ่มกำหนดกฎหมายบังคับให้ผู้ประกอบการต้องนำ

ระบบ HACCP มาใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร ทั้งนี้ หลักการของระบบ HACCP ครอบคลุมถึงการป้องกันปัญหาจากอันตราย 3 สาเหตุ ได้แก่ 1) อันตรายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นอันตรายจากเชื้อจุลินทรีย์ 2) อันตรายจากสารเคมี และ 3) อันตรายทางกายภาพจากสิ่งปลอมปนต่าง ๆ

ระบบ HACCP ประกอบด้วยหลักการ 7 ประการ ดังนี้

1. ดำเนินการวิเคราะห์อันตราย (Conduct a hazard analysis)
2. หาจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม (Determine the critical control point CCPs)
3. กำหนดค่าวิกฤต (Establish critical limit)
4. กำหนดระบบเพื่อเฝ้าระวังจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม (Establish a system to monitor control of the CCP)
5. กำหนดวิธีแก้ไข เมื่อตรวจพบว่าจุดวิกฤตที่ต้องควบคุมเฉพาะจุดใดจุดหนึ่งไม่อยู่ภายใต้การควบคุม (Establish the corrective action to be taken when monitoring indicates that a particular CCP is not under control)
6. กำหนดการทวนสอบเพื่อยืนยันประสิทธิภาพการดำเนินงานของระบบ HACCP (Establish procedures for verification to confirm that the HACCP system is working effectively)
7. กำหนดเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการปฏิบัติและบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่เหมาะสม ตามหลักการเหล่านี้ และการประยุกต์ใช้ (Establish documentation concerning all procedures and records appropriate to these principles and their application)³

การใช้ผลการตรวจหรือใบรับรองสถานที่ผลิตอาหารจากหน่วยตรวจสอบและรับรองที่ขึ้นบัญชีกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นหลักฐานประกอบการยื่นขออนุญาต

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้พัฒนากระบวนการพิจารณาอนุญาตสถานที่ผลิตอาหาร โดยนอกจากการยื่นขอผ่านทางเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ผู้ประกอบการผลิตอาหารสามารถใช้ผลการตรวจหรือใบรับรองสถานที่ผลิตอาหารจากหน่วยตรวจสอบและรับรองที่ขึ้นบัญชีกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นหลักฐานประกอบการยื่นขออนุญาตตั้งแต่กระบวนการขออนุญาตตั้งโรงงานผลิตอาหารหรือการขอรับเลขสถานที่ผลิตอาหารกรณีที่ไม่เข้าข่ายโรงงาน การต่ออายุใบอนุญาต การแก้ไขรายการเครื่องมือเครื่องจักรและแบบแปลนแผนผัง ตลอดจนการขอย้ายสถานที่ ซึ่งกฎหมายกำหนดให้ต้องผ่านการตรวจประเมินว่าปฏิบัติได้ตามหลักเกณฑ์ GMP กฎหมายหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อลดข้อจำกัดด้านอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะส่งผลให้กระบวนการพิจารณาอนุญาตสถานที่ประกอบการสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

โดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีการกำกับดูแลสมรรถนะของผู้ตรวจประเมินของหน่วยตรวจสอบหรือหน่วยรับรองที่ขึ้นบัญชี ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานเดียวกัน โดยมีกระบวนการฝึกอบรมและสอบวัดผลด้วยหลักสูตรที่เข้มข้น กระบวนการประเมินความสามารถขณะปฏิบัติหน้าที่ตรวจ

³ ระบบคุณภาพอาหาร (Quality System) : GMP/HACCP. สืบค้น 8 พฤศจิกายน 2564 จาก <https://sites.google.com/site/rabbkhunphaphxahar/>

ประเมินอย่างใกล้ชิด (witness assessment) กระบวนการตรวจติดตามความเป็นกลางและกระบวนการตรวจสอบและรับรองของหน่วยตรวจฯ (surveillances assessment)

ในส่วนของอัตราค่าใช้จ่าย จะเป็นไปตามข้อตกลงระหว่างหน่วยตรวจหรือหน่วยรับรองฯ และผู้ยื่นขอให้ไปตรวจ ทั้งนี้ อัตราที่ปรากฏในสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจสถานที่ผลิตอาหารเบื้องต้นเท่านั้น ไม่รวมค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าเดินทาง ค่าจัดทำใบรับรองมาตรฐานระบบการผลิตภาษาอื่น ๆ และค่าธรรมเนียม เป็นต้น ดังนั้น ควรสอบถามรายละเอียดและศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมของแต่ละบริษัทเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลก่อนการตัดสินใจ

หน่วยงานสามารถตรวจประเมินตามมาตรฐาน GMP ที่กำหนดในกฎหมายฉบับต่าง ๆ ดังนี้

1. การตรวจประเมินสถานที่ผลิตอาหารตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่193) พ.ศ. 2543 เรื่อง วิธีการผลิตเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิต และการเก็บรักษา
2. การตรวจประเมินสถานที่ผลิตน้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 220) พ.ศ. 2544 เรื่อง น้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท (ฉบับที่3)
3. การตรวจประเมินสถานที่ผลิตอาหารแปรรูปที่บรรจุในภาชนะพร้อมจำหน่าย ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 342) พ.ศ. 2555 เรื่องวิธีการผลิตเครื่องมือเครื่องใช้ ในการผลิตและการเก็บรักษาอาหารแปรรูปที่บรรจุในภาชนะพร้อมจำหน่าย (Primary GMP)
4. การตรวจประเมินสถานที่ผลิตผลิตภัณฑ์นมพร้อมบริโภคชนิดเหลวที่ผ่านกรรมวิธีฆ่าเชื้อด้วยความร้อนโดยวิธีพาสเจอร์ไรส์ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 298) พ.ศ. 2549 เรื่อง วิธีการผลิตเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตและการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์นมพร้อมบริโภคชนิดเหลวที่ผ่านกรรมวิธีฆ่าเชื้อด้วยความร้อนโดยวิธีพาสเจอร์ไรส์
5. การตรวจประเมินสถานที่ผลิตอาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทชนิดที่มีความเป็นกรดต่ำและชนิดที่ปรับกรด ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 349) พ.ศ. 2556 เรื่อง วิธีการผลิต เครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตและการเก็บรักษาอาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทชนิดที่มีความเป็นกรดต่ำและชนิดที่ปรับกรด
6. การตรวจประเมินสถานที่ผลิตอาหาร ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 386) พ.ศ. 2560 เรื่อง วิธีการผลิต เครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิต และการเก็บรักษาผักหรือผลไม้สดบางชนิด และการแสดงฉลาก⁴

มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการโฆษณาผลิตภัณฑ์อาหารตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

1) มาตรการควบคุมการโฆษณาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

ในการพิจารณาคำขอโฆษณาผลิตภัณฑ์อาหาร กองเผยแพร่และควบคุมการโฆษณา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จะยึดตามหลักเกณฑ์ทั่วไปและหลักเกณฑ์เฉพาะที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการอาหารและยา เรื่องหลักเกณฑ์การโฆษณาอาหาร พ.ศ. 2551 ซึ่งมีหลักเกณฑ์ทั่วไป ดังนี้

⁴ กองอาหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. อย. เพิ่มทางเลือกให้กับผู้ประกอบการอาหารสามารถใช้ผลการตรวจหรือใบรับรองสถานที่ผลิตอาหารจากหน่วยตรวจสอบและรับรองที่ขึ้นบัญชีกับ อย. เป็นหลักฐานประกอบการยื่นขออนุญาต. สืบค้น 8 พฤศจิกายน 2564 จาก <https://www.fda.moph.go.th/sites/food/SitePages/FactSheet.aspx>

1.1 ชื่ออาหารต้องแสดงเป็นภาษาไทยตามใบสำคัญขึ้นทะเบียนตำรับอาหารหรือใบสำคัญการใช้ฉลากอาหารอย่างน้อย 1 ครั้ง ถ้าเป็นอาหารทั่วไปที่ไม่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับอาหารหรือขออนุญาตใช้ฉลากอาหาร ให้ใช้ชื่ออาหารตามที่ปรากฏในฉลาก ยกเว้นชื่ออาหารที่แสดงถึงคุณประโยชน์คุณภาพหรือสรรพคุณ กรณีการโฆษณาอาหารหลายตำรับพร้อมกัน หรือโฆษณาอาหารที่มีชื่อเต็มยาวมาก ทางสื่อที่เวลาจำกัดเช่นวิทยุหรือโทรทัศน์หากข้อความโฆษณาบ่งบอกถึงชนิดและประเภทของอาหารอย่างชัดเจน สอดคล้องกับข้อความอื่น ๆ แล้วก็นุโลมไม่ต้องแสดงชื่อเต็มของอาหาร อนึ่งการใช้ชื่ออาหารต้องไม่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดในสาระสำคัญ ไม่เป็นเท็จ ไม่เป็นการหลอกลวงให้เกิดความหลงเชื่อ ทำให้เข้าใจผิดหรือขัดกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

1.2 ภาพและข้อความบนฉลากที่ปรากฏอยู่ในสื่อโฆษณาหรือประกอบข้อความโฆษณาต้องถูกต้องตามกฎหมายและตรงตามความเป็นจริง

1.3 การโฆษณาคุณประโยชน์คุณภาพของอาหารให้แสดงคุณประโยชน์คุณภาพของอาหารทั้งตำรับ และจะอนุญาตให้โฆษณาโดยการแจกแจงคุณประโยชน์ของสารอาหารแต่ละชนิดที่เป็นส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์นั้นได้ก็ต่อเมื่อ สามารถพิสูจน์ได้ว่ามีคุณประโยชน์เหล่านั้นจริง

1.4 การแสดงคำเตือนในการโฆษณา “อ่านคำเตือนในฉลากก่อนบริโภค” สำหรับผลิตภัณฑ์ที่กำหนดให้แสดงคำเตือนบนฉลาก ยกเว้นให้แสดงคำเตือนไว้เป็นการเฉพาะเช่นเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์หรือกาเฟอีน

การโฆษณาผลิตภัณฑ์อาหารเฉพาะ เช่น อาหารสำหรับทารก เด็กเล็ก และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องนม เครื่องดื่มเกลือแร่ บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์ อาหารทางการแพทย์ หมากฝรั่งลูกอม เครื่องปรุงรส เครื่องดื่มที่ปราศจากน้ำตาล นอกจากการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ทั่วไปแล้ว ยังต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เฉพาะตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งการกำหนดให้ระบุคำเตือนที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย การให้แสดงข้อความแสดงวิธีใช้อย่างชัดเจน รวมถึงการมีข้อห้ามเฉพาะเกี่ยวกับการโฆษณาที่สื่อความหมายที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับทัศนคติหรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์ หรือการห้ามโฆษณาในลักษณะแถมพหรือให้รางวัลด้วยการเสี่ยงโชคเป็นต้น โดยทั่วไปแม้พบว่ารูปลักษณะของผลิตภัณฑ์เสริมอาหารจะใกล้เคียงกับผลิตภัณฑ์ยา แต่ไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ยา ดังนั้นจึงไม่สามารถรักษา หรือบรรเทาโรคใด ๆ ตลอดจนไม่สามารถเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานภายในร่างกาย หรือช่วยเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของร่างกายได้

2) โฆษณาที่ไม่ต้องยื่นขออนุญาต

2.1 โฆษณาที่ไม่มีการกล่าวอ้างถึงสรรพคุณ คุณภาพ คุณประโยชน์ของผลิตภัณฑ์อาหาร หรือไม่มีการแสดงข้อมูลด้วยภาพ ข้อความ สัญลักษณ์ หรืออื่นใด ที่อาจเชื่อมโยงให้เข้าใจได้ว่า ผลิตภัณฑ์อาหารมีสรรพคุณ คุณภาพ คุณประโยชน์ของอาหารตามข้อมูลนั้น ๆ

2.2 การให้ข้อมูลทางวิชาการ ที่ไม่เชื่อมโยงให้เข้าใจได้ว่า เป็นสรรพคุณ คุณภาพ คุณประโยชน์ของผลิตภัณฑ์อาหารอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ และไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ทางการค้า

2.3 การโฆษณาเพื่อส่งเสริมการขาย เช่น การลด แลก แจก แถมของรางวัล ชิงโชค โดยไม่มีการแสดงสรรพคุณ คุณภาพ คุณประโยชน์ของผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น

3) การสั่งระงับการโฆษณา

ผู้มีอำนาจในการสั่งระงับการโฆษณา คือ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมาย โดยสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้ทำการโฆษณาอาหาร ระงับการโฆษณา ถ้าเห็นว่าฝ่าฝืนตามมาตรา 40 มาตรา 41 และมาตรา 42 คือ ไม่ขออนุญาตโฆษณาหรือขออนุญาตโฆษณา แต่ยังไม่ได้รับอนุญาตให้โฆษณา หรือกรรมการอาหารเห็นว่า อาหารนั้นไม่มีคุณภาพ ประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณตามโฆษณา สามารถสั่งระงับการผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้

4) บทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัติอาหาร

บทลงโทษของผู้โฆษณาอาหารโดยไม่ได้รับอนุญาตมีโทษปรับสถานเดียว คือ ปรับไม่เกินห้าพันบาท ถึงอย่างไรก็ตาม การโฆษณาคุณภาพ ประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหาร ที่เป็นเท็จ หรือมีการหลอกลวง ให้เกิดความหลงเชื่อ ตามมาตรา 40 โดยไม่สมควร มีโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งต่างกับบทลงโทษการโฆษณาขายยาที่มีเพียงโทษปรับสถานเดียวเท่านั้น⁵

ปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาหารตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

กัญญพัชร อยู่สนอง ศึกษาเกี่ยวกับ “การป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาหาร” พบว่า มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาหารที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ทั้งมาตรการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และมาตรการตามประมวลกฎหมายอาญา ต่างเห็นได้ชัดว่าเป็นการกำหนดขึ้นจากทฤษฎีและแนวความคิดในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมธรรมดา ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่อาจลดมูลเหตุจูงใจและโอกาสในการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาหารของอุตสาหกรรมอาหารขนาดใหญ่กลาง เล็กลงได้เท่าที่ควร กล่าวคือ

1. ปัญหาในการยึดอาหารที่ไม่ปลอดภัยตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

การคุ้มครองผู้บริโภคจากอาหารที่ไม่ปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นที่จะต้องให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ในการยึดหรืออายัดอาหารหรือภาชนะบรรจุที่สงสัยว่าอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน เพื่อตรวจพิสูจน์ว่าผิดมาตรฐานหรือภาชนะบรรจุจะก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนหรือไม่ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการตรวจสอบ ยึดหรืออายัดเพื่อตรวจสอบอาหารที่ผิดกฎหมายเท่านั้น แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจครอบคลุมไปถึงอาหารที่จำหน่ายไปสู่ท้องตลาดแล้ว ดังนั้น ควรเพิ่มอำนาจในการเรียกเก็บและทำลายอาหารให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเรียกเก็บหรือสั่งให้ผู้ผลิตนำเข้าหรือจำหน่ายอาหาร เรียกเก็บอาหารดังกล่าวของตนคืนภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดและมีอำนาจทำลายอาหารดังกล่าวด้วย

⁵ หัสยา วีระสมวงศ์. (2560). มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการโฆษณาผลิตภัณฑ์เสริมอาหารลดน้ำหนักผ่านสื่อโซเชียลมีเดียในประเทศไทยและต่างประเทศ. สืบค้น 8 พฤศจิกายน 2564 จาก <http://dspace.spu.ac.th/bitstream/123456789/5524/9/%e0%b8%9a%e0%b8%97%e0%b8%97%e0%b8%b5%e0%b9%883.pdf>

2. ปัญหาการกำหนดมาตรการลงโทษการกระทำความผิดของนิติบุคคลในการลงโทษจำคุก

แม้อัตราโทษจำคุกในปัจจุบันจะกำหนดไว้ในอัตราที่ค่อนข้างสูง แต่เนื่องจากโทษจำคุกไม่สามารถนำไปใช้ได้กับการลงโทษนิติบุคคล ดังนั้น มาตรการการกำหนดโทษจำคุกจึงเป็นมาตรการที่ไม่สามารถบังคับใช้ให้เกิดผลได้ตามวัตถุประสงค์ตามสมควร ดังนั้น ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 โดยเพิ่มข้อกำหนดความรับผิดทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคลนั้น เนื่องมาจากการกระทำของนิติบุคคลซึ่งเกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการหรือกระทำหรือไม่กระทำอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของผู้แทนนิติบุคคลนั้น โดยการเพิ่มเติมบทบัญญัติของพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 มาตรา 74/1 ความว่า

“ในกรณีที่ผู้กระทำความผิด ซึ่งจะต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของบุคคลใดหรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการหรือบุคคลใด ซึ่งต้องรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย”

3. ปัญหามาตรการลงโทษปรับในการกระทำความผิด

กรณีแรกคือมาตรการลงโทษปรับ เห็นได้ว่าอัตราโทษปรับไม่ได้สัดส่วนกับผลตอบแทนที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับจากการกระทำความผิด เช่น กรณีที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาตรวจจับผลิตภัณฑ์อาหารผิดกฎหมายได้ ของกลางที่มีการตรวจจับได้มีมูลค่าสูงตั้งแต่หลายแสนบาทไปจนถึงหลักสิบล้านบาท แต่มาตรการลงโทษโดยการปรับเงินที่สามารถนำมาบังคับใช้กับผู้ถูกระทำความผิด ได้มีเพียงอัตราโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ดังนั้น จึงทำให้สามารถเข้าใจได้ว่า เพราะเหตุใดผู้กระทำความผิดจึงเลือกที่จะเสี่ยงลงมือกระทำความผิดเช่นนี้ นอกจากนี้ ภายใต้โครงการการวิเคราะห์กฎหมายและกระบวนการยุติธรรมทางอาญาด้านเศรษฐศาสตร์ ปรากฏว่าค่าปรับสูงสุดตามกฎหมายของไทยน่าจะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าระดับที่เหมาะสมมากจนไม่สามารถป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดได้ จึงเห็นว่าควรแก้ไขบทลงโทษตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ในประเด็นอัตราโทษ ปรับตั้งแต่มาตรา 47-74 ในส่วนที่มีการกล่าวถึงอัตราโทษปรับขั้นต่ำและขั้นสูงทั้งหมด

4. ปัญหาการทำความผิดซ้ำของผู้ประกอบการด้านอาหาร

เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยด้านอาหารแก่ผู้บริโภคให้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงเห็นว่าในคดีความผิดเกี่ยวกับอาหารตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ที่ศาลพิพากษาลงโทษจำเลยแล้ว ศาลควรมีคำสั่งห้ามจำเลยประกอบอาชีพเกี่ยวกับอาหารนั้นอีกในระยะเวลาช่วงหนึ่งภายหลังพ้นโทษด้วยเสมอ เพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยด้านอาหารของผู้บริโภคอีกทางหนึ่ง⁶

⁶ กัญญพัชร อยู่สนอง. (2561). ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาหารตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522. สืบค้น 8 พฤศจิกายน 2564 จาก <http://www.lawgrad.ru.ac.th/Abstracts/362>

การจัดการปัญหาการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ไม่เหมาะสมในต่างประเทศ

1. สหรัฐอเมริกา

องค์การอาหารและยา (Food and Drug Administration, FDA) มีอำนาจในการออกจดหมายเตือนไปยังบริษัทผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ทำการโฆษณาอย่างบิดเบือน เจือปนผลิตภัณฑ์ หรือปลอมเครื่องหมายการค้าให้ดำเนินการแก้ไข หากบริษัทไม่ทำการแก้ไข ต้องถูกดำเนินการตามมาตรการอื่น ๆ เช่น การยึด การสั่งห้ามโดยศาล การยึดผลิตภัณฑ์เมื่อเข้าสู่ประเทศจนกว่าการแก้ไขจะเสร็จสิ้น การแนะนำหน่วยงานของรัฐบาลกลางให้ทราบถึงจดหมายเตือนเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาทำสัญญากับบริษัทดังกล่าว เป็นต้น ทั้งนี้ คณะกรรมการการค้าสหรัฐอเมริกา (Federal Trade Commission, FTC) มีอำนาจหน้าที่ควบคุมการโฆษณาที่หลอกลวงหรือไม่เป็นธรรม เมื่อมีคำร้องทุกข์จากพลเมืองต่อบริษัทใดบริษัทหนึ่ง

2. แคนาดา

กระทรวงสาธารณสุขแคนาดา (Health Canada) มีมาตรการแทรกแซงหลายระดับ ได้แก่ การขอความร่วมมือให้ดำเนินการแก้ไขหรือหยุดการโฆษณา การติดตามผลเพื่อทบทวนว่าการดำเนินการเพื่อแก้ไขอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจหรือไม่ การยึดวัสดุโฆษณา การเยี่ยมสถานที่ การออกประกาศสาธารณะ และการเริ่มกระบวนการบังคับตามคำสั่งของศาล

3. อิสราเอล

กระทรวงสาธารณสุข (Ministry of Health) กับกระทรวงอุตสาหกรรม การค้าและการจ้างงาน (Ministry of Industry, Trade and Employment) มีคณะกรรมการสืบสวนเชิงที่ปรึกษาเกี่ยวกับการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ทำให้เข้าใจผิด (Advisory Investigative Committee on Misleading Advertising of Health Products) โดยทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาและสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการควบคุมที่มีอำนาจป้องกันไม่ให้อาสาสมัครเกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ⁷

การควบคุมผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่ปลอดภัยในต่างประเทศ

1. มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการควบคุมผลิตภัณฑ์อาหารให้ปลอดภัยของสหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกามีกฎหมายฉบับแรกชื่อว่า The Pure Food and Drugs Act of 1906 เพื่อใช้ควบคุมและป้องกันการค้าขายผลิตภัณฑ์อาหารที่มีการปนเปื้อน (Poisonous) มีสารพิษ (Adulterated Food) หรือเป็นอันตราย (Deleterious) ในท้องตลาด

ในปัจจุบันสหรัฐอเมริกาได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหาร โดยการประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหารหลายฉบับ มีกฎหมาย กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ และมาตรการที่สำคัญสำหรับการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. บทบัญญัติอาหาร ยา และเครื่องสำอางของรัฐบาลกลาง (The Federal Food Drug and Cosmetic Act of 1938: FFDC) เป็นกฎหมายแม่บทพื้นฐานด้านความปลอดภัยทางอาหารซึ่งประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2461

⁷ อรรถกัญญ์ ภูมิโคกรักษ์. (กุมภาพันธ์-มีนาคม 2562). การจัดการปัญหาการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ไม่เหมาะสมในต่างประเทศ. สืบค้น 8 พฤศจิกายน 2564 จาก <http://www.thaidrugwatch.org/download/series/series40.pdf>

และมีการปรับปรุงแก้ไขในเวลาต่อมา โดยกฎหมายดังกล่าวได้มีการกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยทางอาหาร การปิดฉลากสินค้าอาหารรวมทั้งมาตรฐานต่าง ๆ

2. กฎหมายการเตรียมความพร้อมและการป้องกันการก่อการร้ายทางชีวภาพ (The Public Health Security and Bioterrorism Act of 2002) ได้ยกร่างเป็นกฎหมายไปเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2545 หลังจากเหตุการณ์การก่อการร้ายในสหรัฐอเมริกา เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2544 และเป็นกฎหมายที่มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขมาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยทางอาหารภายใต้กฎหมาย FFDCFA โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบเรื่องการนำเข้าสินค้าอาหารของสหรัฐอเมริกา ภายใต้หมวด เรื่องการคุ้มครองความปลอดภัยและความมั่นคงของแหล่งอาหารและยา

3. กฎหมายคุ้มครองความปลอดภัยของมาตุภูมิ (Homeland Security Act of 2002) เป็นกฎหมายที่มีส่วนสำคัญในการปรับปรุงโครงสร้างระบบการคุ้มครองความปลอดภัยของประเทศด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร โดยเฉพาะการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และการเพิ่มความเข้มงวดด้านนโยบาย ในการตรวจสอบความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหาร รวมถึงพืชและสัตว์ ณ จุดผ่านแดนของสหรัฐอเมริกา ก่อนการอนุญาตให้นำเข้าในส่วนของการควบคุมผลิตภัณฑ์อาหารของสหรัฐอเมริกา มีกฎหมาย กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ และมาตรการที่สำคัญดังนี้

1. กฎหมายว่าด้วยอาหาร ยา และเครื่องสำอาง (The Federal Food Drug and Cosmetic Act) เป็นกฎหมายแม่บทพื้นฐาน ระเบียบด้านความปลอดภัยอาหารของประเทศที่สำคัญ ซึ่งได้มีการประกาศใช้เป็นครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1918 และมีการปรับปรุงแก้ไขในเวลาต่อมาจนกลายเป็นกฎหมายที่มีความแพร่หลายมากที่สุด โดยกฎหมายดังกล่าว ได้กำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหาร การปิดฉลากสินค้าอาหาร รวมทั้งมาตรฐานต่าง ๆ

2. กฎหมายปรับปรุงระบบความปลอดภัยทางด้านอาหารเพื่อความทันสมัย (Food Safety Modernization Act: FSMA) ประกาศใช้เมื่อวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2544 มีวัตถุประสงค์เพื่อปฏิรูประบบการควบคุมความปลอดภัยด้านอาหาร โดยได้เปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมสาระสำคัญของกฎหมายความปลอดภัยด้านอาหารฉบับปัจจุบัน (The Federal Food Drug, and The Cosmetic Act of 1938) อีกทั้ง เพิ่มอำนาจให้แก่สำนักงานอาหารและยา (Food and Drug Administration) ในการบังคับใช้กฎระเบียบต่าง ๆ กับผู้ประกอบการ ควบคุมตรวจสอบกระบวนการผลิตสินค้าอาหาร ให้เข้มงวดมากขึ้น เพื่อเน้นให้การควบคุมเป็นมาตรการเชิงป้องกัน (Preventive Measure) แทนการแก้ไขปัญหา โดยมีมาตรการบังคับให้ผู้ผลิตต้องควบคุมความปลอดภัยของอาหารและให้อำนาจแก่คณะกรรมการอาหารและยาของสหรัฐอเมริกาเข้ามาเป็นส่วนร่วมรับผิดชอบคุ้มครอง ความปลอดภัยทางด้านอาหาร ตรวจสอบและควบคุมความปลอดภัยอย่างเข้มงวดโดยมีสาระสำคัญต่อไปนี้

- มาตรการควบคุมและป้องกัน

การให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายสามารถเข้าถึงสำเนาบันทึกของสถานประกอบการเกี่ยวกับความปลอดภัยทางด้านอาหาร ผลการวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการ การขนส่งวัตถุดิบและสินค้า รวมทั้งมาตรการป้องกันและควบคุมความเสี่ยง การวิเคราะห์อันตรายและควบคุมป้องกัน (Hazard Analysis and Risk Base Prevention Control)

- มาตรการด้านตรวจสอบและปฏิบัติตามข้อกำหนด

อำนาจในการบังคับเรียกคืนสินค้า (Mandatory Recall Authority) ให้สำนักงานอาหารและยาของสหรัฐอเมริกา มีอำนาจตัดสินใจโดยเด็ดขาด บังคับเรียกคืนสินค้าได้ เมื่อผู้ประกอบการไม่ยอมเรียกคืนสินค้าโดยสมัครใจ

- การกักกันอาหาร (Administrative Detention of Food) สำนักงานอาหารและยา

สหรัฐอเมริกาได้ออกระเบียบ Interim Final Rule ที่เกี่ยวกับขั้นตอนการกักกันอาหารที่ต้องสงสัยมาตรฐานและแผนการลดการปนเปื้อนและกำจัดทิ้ง (Decontamination and Disposal Stand and Plan) ระบุให้สำนักงานป้องกันสิ่งแวดล้อมประสานกับกระทรวงเกษตร กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงความมั่นคงภายใน สนับสนุนและช่วยเหลือทางด้านเทคนิค ในการเตรียมอาหาร ประเมินและลดการปนเปื้อนของสินค้าอาหารและการเกษตร

- การเสริมสร้างความร่วมมือ

การเสริมประสิทธิภาพระหว่างรัฐบาลกลางและท้องถิ่น ในเรื่องการตรวจสอบการนำเข้าสินค้า ผู้นำเข้าต้องมีความรับผิดชอบ ต้องได้รับการตรวจสอบสินค้าจากหน่วยงานอิสระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าที่มีความเสี่ยงสูง รวมถึงการให้อำนาจในการปฏิเสธการนำเข้าสินค้า

- การนำเข้าสินค้าที่ปลอดภัย

โดยให้ความสำคัญต่อการนำเข้าสินค้าที่ต้องมีการตรวจสอบ เนื่องจากในแต่ละปีมีการนำเข้าสูงมากถึง 9.9 ล้านครั้ง (Shipment) และมีแนวโน้มสูงขึ้น ดังนั้น ผู้นำเข้าต้องกำหนดให้ผู้ผลิตมีมาตรการควบคุมความปลอดภัยที่มีมาตรฐานเดียวกับสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ ยังกำหนดให้มีการชำระค่าธรรมเนียมการนำเข้า โดยผู้นำเข้าซึ่งเป็นเจ้าของสินค้าอาหารต้องจ่ายค่าธรรมเนียมในการตรวจสอบสินค้าด้วย

2. มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการควบคุมผลิตภัณฑ์อาหารให้ปลอดภัยของสหภาพยุโรป

สหภาพยุโรปเป็นผู้นำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารที่มีกำลังซื้อสูงที่สุดในโลก ในขณะที่เดียวกันสหภาพยุโรปมีนโยบายและมาตรการควบคุมด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยของอาหารที่เข้มงวด และมีกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของอาหารที่สลับซับซ้อน ซึ่งประเทศสมาชิกของสหภาพยุโรปจะต้องนำนโยบายและกฎระเบียบที่สหภาพยุโรปกำหนดไว้ ไปปรับใช้เป็นกฎหมายระดับชาติ เพื่อบังคับใช้ในทางปฏิบัติ ทั้งนี้ ภายหลังจากวิกฤติด้านความปลอดภัยทางอาหารในยุโรปอันเนื่องมาจากการระบาดของโรคควัวบ้า (Bovine Spongiform Encephalopathy - BSE) และโรคระบาดที่เกี่ยวข้องกับสัตว์อื่น ๆ ใน ช่วง พ.ศ. 2533-2543 ทำให้สหภาพยุโรปหันมาปฏิรูปนโยบายการควบคุมความปลอดภัยของอาหาร ให้รัดกุมมากยิ่งขึ้น โดยการประกาศใช้ยุทธศาสตร์ White Paper on Food Safety ใน พ.ศ. 2545 ซึ่งยุทธศาสตร์ดังกล่าวถือเป็นนโยบายหลักด้านความปลอดภัยทางอาหารของสหภาพยุโรปมาจนถึงปัจจุบัน

ในส่วนของนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหารของสหภาพยุโรป มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองสุขอนามัย และความปลอดภัยของประชากรและผู้บริโภคในยุโรป รวมทั้งของสัตว์ พืช และสภาวะสิ่งแวดล้อมในยุโรป มาตรการดังกล่าวไม่เพียงแต่จะมีผลบังคับใช้กับสินค้าเกษตรและอาหารที่ผลิตในสหภาพยุโรปเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมสินค้าเกษตรและอาหาร ที่สหภาพยุโรปนำเข้าจาก

ประเทศที่สามเพื่อมาจำหน่ายและบริโภคในสหภาพยุโรปด้วย ซึ่งนโยบายดังกล่าวเป็นการกีดกันทางการค้าและส่งผลกระทบต่อประเทศภายนอกเป็นอย่างมาก

ในปัจจุบันสหภาพยุโรป มีหลักการและมาตรการกฎหมาย ในการควบคุมผลิตภัณฑ์อาหาร ดังนี้

1. สมุดปกขาว (White Paper) เป็นเอกสารอ้างอิงที่เป็นมาตรฐานสำคัญของคณะกรรมการสิทธิการสหภาพยุโรป ซึ่งเป็นเอกสารที่ใช้เป็นนโยบายในการจัดการด้านสุขอนามัยให้กับผู้บริโภค เป็นนโยบายในการป้องกันความเสี่ยงต่อโรคและใช้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคในสหภาพยุโรปว่าอาหารที่จำหน่ายในกลุ่มสหภาพยุโรปจะปลอดภัยและสารพิษตกค้าง และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบควบคุมมาตรการ Form The Farm to The Fork โดยกำหนดยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ การจัดตั้งองค์การควบคุมดูแลด้านอาหาร (European Food Authority: EFA) ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระที่กำหนดความรับผิดชอบพื้นฐานสำหรับผู้ประกอบการด้านอาหารสำหรับมนุษย์และอาหารสำหรับสัตว์ ดังนั้น สมุดปกขาวจึงเปรียบเสมือนธรรมนูญด้านความปลอดภัยทางอาหารของสหภาพยุโรป และเป็นจุดเปลี่ยนแปลงสำคัญในการปฏิรูปนโยบาย มาตรการ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางอาหารของสหภาพยุโรป

2. กฎระเบียบทั่วไปว่าด้วยอาหาร (EU General Food Law) ของสหภาพยุโรปเป็นกฎระเบียบหลักเกี่ยวกับนโยบาย ความปลอดภัยของอาหารในสหภาพยุโรป กฎระเบียบทั่วไปว่าด้วยอาหารเน้นหลักการสำคัญที่ว่าผู้ประกอบการธุรกิจตลอดห่วงโซ่การผลิต รวมถึงการแปรรูป และการกระจายสินค้าอาหารและอาหารสัตว์ นั้น ๆ จะต้องรับภาระและความรับผิดชอบในการควบคุมและให้ความมั่นใจว่าในกระบวนการผลิตสินค้าอาหารและอาหารสัตว์เหล่านั้น ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับสุขอนามัยและความปลอดภัยของอาหารตามกฎระเบียบสหภาพยุโรปที่เกี่ยวข้อง ก่อนการวางจำหน่ายในสหภาพยุโรป รวมถึงกำหนดให้ผู้ประกอบการในธุรกิจสินค้าอาหารและอาหารสัตว์ ทั้งโรงงานผลิตและแปรรูปต่าง ๆ ต้องปรับใช้ระบบ Hazard Analysis and Critical Control Points ทั้งนี้ โรงงานต่าง ๆ ต้องจดทะเบียนหรือได้รับความเห็นชอบจากสหภาพยุโรปก่อน กล่าวคือ โรงงานดังกล่าวต้องมีรายชื่ออยู่ในรายชื่อโรงงาน ที่ได้รับความเห็นชอบจากสหภาพยุโรป (EU Approved List of Establishments) และกำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ (Competent Authorities) ในประเทศสมาชิกมีหน้าที่ที่จะต้องจัดตั้งระบบการควบคุม เพื่อตรวจสอบให้มั่นใจว่าสินค้าได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดตามกฎหมายทั่วไปว่าด้วยอาหารและกฎระเบียบว่าด้วยสุขอนามัยอาหารของสหภาพยุโรปอย่างเคร่งครัด

กฎระเบียบทั่วไปว่าด้วยอาหารนี้ ยังได้กล่าวถึงภาวะฉุกเฉินและการจัดการในภาวะวิกฤติ คือ หากพบว่ามีสินค้าอาหารในสหภาพยุโรป ซึ่งรวมถึงสินค้าอาหารที่นำเข้ามาจากประเทศที่สามได้เกิดขึ้นหรือจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพมนุษย์ ภายหลังจากการรับฟังข้อเสนอแนะทางวิทยาศาสตร์จาก European Food Safety Authority (EFSA) แล้ว คณะกรรมการสิทธิการยุโรปสามารถที่จะกำหนดมาตรการเร่งด่วนทันทีเพื่อป้องกันอันตรายนั้นได้เอง อาทิ การห้ามวางจำหน่าย การห้ามบริโภค หรือระงับการนำเข้าสินค้าจากประเทศที่สาม

3. ประมวลกฎหมายระเบียบสหภาพยุโรปด้านสุขอนามัย (Hygiene Package) เป็นการประมวลกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสุขอนามัยอาหาร (Food Hygiene) ให้อยู่เป็นหมวดหมู่ในอนุกรมเดียวกันจากเดิมที่กระจัดกระจายอยู่ในกฎระเบียบต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อวางมาตรการควบคุมความปลอดภัยด้านอาหารตลอดห่วงโซ่อุปทานของการผลิตและจำหน่ายสินค้าตามนโยบาย From Farm to Fork ของสหภาพยุโรป ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป และการกระจายสินค้า รวมทั้งการวางจำหน่ายและการขนส่งสินค้า ซึ่งประมวลกฎหมายดังกล่าวเป็นหัวใจหลักของมาตรการควบคุมความปลอดภัยด้านอาหารของสหภาพยุโรป ที่เน้นการควบคุมความปลอดภัยของอาหารและการตรวจสอบย้อนกลับไปถึงในระดับการผลิตขั้นปฐมภูมิหรือระดับฟาร์ม⁸

⁸ ณัฐธิพร อนันตศิริ. (2560). ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการควบคุมผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่ปลอดภัยในท้องตลาด. สืบค้น 8 พฤศจิกายน 2564 จาก

<http://dspace.spu.ac.th/bitstream/123456789/5478/9/08%20%e0%b8%9a%e0%b8%97%e0%b8%97%e0%b8%b5%e0%b9%88%203.pdf>

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. 0 2244 2070-2

Bureau of Academic Services

The Secretariat of the House of Representatives

0 2244 2070-2

พิมพ์ที่ : สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร